

Szalézi Értesítő

2012/1

Pascual Chávez
ISTEN HÍVÁSA

EGY HAZAI MISSZIÓ
TÖRTÉNETE

MINDENT TUDSZ MÁR
DON BOSCÓRÓL?

NYOMKERESÉS

Emlékezni és megélni a próféciát

Idén ünnepeljük a Segítő Szűz Mária Leányai Intézmény megalakulásának 140. évfordulóját. A Don Bosco Nővérek Magyarországra 75 éve, 1937. szeptember 8-án érkeztek a Szombathely melletti Oladra, december 8. pedig a mogyoródi ház megnyitásának 20 évfordulója. Ezen évfordulók kapcsán emlékezünk a gyökerekre, a kezdetekre.

Emlékezni annyit tesz, mint valóban eucharisztikus (hálaadó) lelkületet tanúsítani. Az Eucharisziában ugyanis maga Jézus ad hálát az Atyának, ma, itt és most, de mindig és mindenütt szüntelen, velünk és értünk. Az eucharisztikus ünnepségből árad szívünkbe az állandó hálaadó lelkület, az eddigi életünk folyamán Istentől kapott ajándékokért: életünk, családjunk, hitünk és hivatásunk csodálatos ajándékáért.

Nincsen jövő gyökerek nélkül. Ma a fiatalok mintha elvesztették volna emlékezetüket, és már nincs szükségük az előző nemzedékek útjára. Úgy élnek, mintha elszakadtak volna az otthonuktól, lógnak a levegőben, nyughatatlanok, bizonytalanok a jövőt illető terveikben. Ez a helyzet érintheti a közösségünket is. Ha mi eltávolodunk a forrástól, nem tudunk többé folytatása lenni annak, ami a jelent felépítette. Ha biztos alapokra építkezünk, akkor előkészítjük a fiatalok jövőjét

Az élet a múltban gyökerezik, mely az újdonság, a kihívások és lehetőségek által gyarapszik. Hünek lenni a kezdetekhez azt jelenti, hogy újra és újra engedjük hatni a karizmat, kiszínezzük Don Bosco vázlatos rajzát, amelynek Mazzarello Mária adott színt. Mennyi változással kellett szembesülnie Mária Dominikának élete során! Képes volt rá, mert életét meghatározta, amikor a betegsége után a Szűzanya megszólította: „Rád bízom őket!” Ezen gondolat körül forgott élete, ez segítette a nehézségekben, a változásokban, és így vált élete harmonikussá. A szentség, a hűség és a kreativitás útját járta.

Megélni a próféciát, annyit tesz, mint folyamatosan hünek maradni Istenhez, aki végigkísér az idők folyamán, emlékezni ígéretére a szeretet engedelmességével, becsületesen, bármi történjék is, bármilyen megpróbáltatásban. A prófécia a kezdeteinktől fogva valóra válik. Megfelelni, fejlődni, előre nézni nem csak a mi időkben elhangzó felszólítás. Egyetlen ember sem elégszik meg mások élettörténetének ismétlésével, hanem próbál újat találni a körülményekben és az eseményekben, amelyeken át Istennek a sajátosan neki írt terve világlik fel számára.

Ma is meghívottak vagyunk a hűségre. A szentség múltja reménységben gazdag jövőt ígér. Beszélgetni, hallgatni, tervezni, elmesélni, lelkesíteni, olyan szavak, amelyeket egyszerre szerényen és merészen szeretnénk összeegyeztetni a ma történetében, amelyet megélnünk adatott.

Veletek együtt fejezzük ki hálánkat a Mennyei Atyának és a Segítő Szűz Máriának, karizmánkért, mellyel az Egyház és a társadalom szolgálatára lehetünk, a nővérekért, akik az életükkel eddig a történetet írták, a fiatalokért, akiket az Úr Isten ránk bízott.

E közös hálaadásra hívunk mindenkit Mazzarello Szent Mária ünnepére!

Costabile Carolina nővér

Meghívó

Sok szeretettel várunk mindenkit

Mazzarello Szent Mária

ünnepére!

2012. május 12-én, Pesthidegkútra a Don Bosco Nővérekhez!

Az ünnepi Szentmisét Mons. Alberto Bottari de Castello nuncius atya celebrálja.

A hagyományokhoz híven egésznapos színes program vár kicsit és nagyot egyaránt! Részletek a www.donbosconoverek.hu oldalon!

P. Vitális Gábor SDB

Kedves Don Bosco tisztelők! Kedves szalézi barátok!

A 2012-es év szalézi jelmondata: **Megismerve és utánozva Don Boscót, legyen életünk küldetése az ifjúság.** Rendfőnök atyánk arra buzdítja a Szalézi Család minden tagját, hogy ismerjük meg és utánozzuk szent alapítónkat, aki küldetésének középpontjába az ifjúság megmentését helyezte

Úgy gondolom, Don Bosco megismerésében sokat segít, ha figyelmünket szent alapítónk és a szalézi rend névadójának, Szalézi Szent Ferencnek a kapcsolatát megértjük. Miért választotta Don Bosco Szalézi Szent Ferencet rendje védőszentjének? Életrajzában következő olvasható: „... Azért mégis volt ok az örömrre, ezen a napon 1844. december 8-án, ha nem is lett végleges a hely, lett legalább név: 'Szalézi szent Ferenc Oratóriuma'. Miért is kapta ezt a nevet? Don Bosco magyarázza meg személyesen: 'Azért, mert az örgrőfnő Szalézi Szent Ferenc portréját festette a bejárat fölé. Továbbá azért, mert a mi küldetésünkhöz nagy nyugalomra, türelemre és kedvességre van szükség.' (Teresio Bosco: Don Bosco új életrajza 136.o., Don Bosco Kiadó, Budapest 2010.)

Mindazonáltal, ha ismerjük Don Boscót és Szalézi Szent Ferenc életét tudjuk, hogy van egy közös pont kettőjükben.

Szalézi Szent Ferenc és Don Bosco kapcsolata talán abban a mondatban foglalható össze a legjobban: „Isten szeret téged!” A semmiből hívott életre, azért, hogy megvalósítsd tervét az életedben és tervének életté változtatása által ne csak Őt dicsőítsd meg, hanem légy mindig vidám.

Szalézi Szent Ferenc műveiben központi gondolatként hangsúlyozza ki az isteni szeretet gondolatát. Mert Ő, aki belénk helyezte a jóságát, nap mint nap gazdagít kegyelmével és minden percben segítséget nyújt, hogy dicsérhessük. Ő adta nekünk az értelmünket, hogy általa fel- és megismerjük; Isten ajándékozott meg emlékezőtehetségünkkel, hogy gyakran gondolatunkba idézhessük Őt; az Úr gazdagít minket az akarattal, hogy képesek legyünk szeretni Őt; nekünk adta a képzelőerőnk, hogy szemeink elé idézhessük jótéteményeit; Ő adta szemeinket, hogy felfedezzük műveit a világban, Ő adta nyelvünket, hogy dicsérjük Őt és Ő adta kezeinket, hogy megtegyük a szeretet-cselekedeteket embertársaink között.

Don Bosco felfedezve ezen gondolatok gazdagságát nem akarta csak önmagát gazdagítani vele, hanem a megelőző módszer pedagógiájában, az oratórium udvarán szerette volna, ha minden fiatal felfedezi és magáévá tesz ezeket az érté-

keket. Érezni és éreztetni mindig, hogy Isten szeret engem személyesen s ezért mindig jót tenni, jót gondolni és jót mondani róla és embertársaimról.

Don Bosco mély meggyőződéssel tanítja, mennyire fontos „*hogy ne csak szeressük az ifjúságot, de ők maguk is tudják, hogy szeretjük őket*”. (Iuvenum Patris) Szeretni pedig csak az tud, aki szeretve van, ezért Don Bosco mindig éreztetni akarta, hogy Isten végtelenül szeret minket. Ezért légy vidám – és ne földi dolgok miatt – hagyd a verebeket csiripelni.

Don Boscóban szeretettel
P. Vitális Gábor SDB

Az adóbevallás elkészítésének idején szeretettel kérjük
jövedelemadót fizető testvéreinket, támogassák

ADÓJUK 1%-ÁVAL

a BOSCO SZENT JÁNOS IFJÚSÁGI
NEVELÉSI ÉS OKTATÁSI ALAPÍTVÁNYT!

Adószám: **19673752 - 1 - 41**

Ez a Magyar Szalézi Tartomány központi alapítványa, amely a feljárlásokból segíti a hátrányos helyzetű fiatalok iskoláztatását, tankönyv-támogatást nyújt, fedezi a tanulók étkeztetését, kollégiumi elhelyezését, táborozását, kirándulások útiköltségét, támogat ifjúsági lelki-, sport- és kulturális programokat, oratóriumok működését, kiegészíti a szalézi rend fenntartásában működő intézmények költségvetését.

Kérjük, ajánlja ismerősei figyelmébe is Alapítványunkat!

A Szalézi Értesítő következő száma májusban jelenik meg.

Don Pascual Chávez Villanueva rendfőnök

Isten hívása

*Don Bosco döntéseit Isten,
a történelem ura hívásai sugallták*

Az Ószövetség középpontjában egy hívás áll. Isten hívó szava Mózeshez az égő csipkebokorból. Az Úr így szólt: *“Láttam népem nyomorúságát Egyiptomban, hallottam kiáltását a munkafelügyelők kegyetlensége miatt, és ismerem szenvedését. Leszálltam tehát, hogy megszabadítsam az egyiptomiak kezéből és kivezessek arról a földről egy jó és tágas földre...”* (Kiv 3,7-8)

“Láttam...hallottam...ismerem...leszálltam, hogy megszabadítsam.” A tökéletes atyai szeretet négy ígéje. Isten nem hagyja el a gyermekeit. Don Bosco arra kapott hivatást, hogy megtestesítse Isten atyai szeretetét a mi korunkban.

A széthullás kora

Don Bosco a gyors és korszakalkotó jelentőségű változások idején él és működik. A változásoknak megrázó hatása van, mindenekelőtt társadalmi és egyházi téren. Különösen felgyorsult az a folyamat, mely a felvilágosodással kezdődött, és az agnosztikus és keresztényellenes ideológiák diadalmaskodásán, az ésszerűség-tudomány és a hit fennen hirdetett összeegyeztethetetlenységén, a közép- és népi osztályoknak az egyházi intézményektől való növekvő elidegenedésén keresztül (ami a városokban gyorsabban, vidéken fokozatosabban ment végbe) a végét jelentette a *societas cristiana*-nak. Olaszországban a római kérdés¹ súlyos meghasonuláshoz vezetett a hívők lelkében. Az antiklerikális világi értelmiség és a vállalkozó polgárság nyomása alatt, mely a sajtó fegyvereivel irányította a közvéleményt és diktálta a követendő életformát, az erősen agnosztikus szellemű iskolákban nevelődött új generációk tájékozatlanok maradtak, és könnyű prédáivá váltak a keresztény hagyományoktól távol eső eszméknek és szokásoknak. Ugyanakkor megjelentek a szegénység új formái, a külső és belső elvándorlás, a kulturális gyökerektől való elszakadás, a legszegényebbek munkahelyi kizsákmányolása és erkölcsi lezüllesztése.

Megmenteni a fiatalokat

Ez a történelmi környezet, ezek a társadalmi traumák és ezek a feszültségek Don Bosco számára ösztönzést és kitűnő alkalmat jelentettek az Úr hangjának felismerésére. Míg mások vitatkoztak, pálcát törtek vagy siránkoztak a keserves időkön, addig ő eljutott az emberi történelemben jelen levő és működő Isten felismeréséhez, és mivel arra nevelték, hogy önmagát az emberiség, különösen a fiatalság megmentéséért dolgozó pásztornak érezze, kritikusan, de szeretettel és kreatívan merül bele korába. Részesre és gyakran elszenvedője az eseményeknek, kész arra, hogy életét adja a rábízott küldetésért, abban a sziklaszilárd meggyőződésben, hogy Isten kegyelme erősebb minden emberi akadállyal és hatékonyan támogatja azt, aki Krisztus Országát terjeszti a szívekben.

A szegény fiatalok helyzete, akikkel a '40-es és '50-es években találkozunk Torinóban, de az egyházi, politikai-társadalmi események, valamint az új törvények is, serkentik és irányt mutatnak nevelői érzékenységének, papi buzgóságának, természetes adottságainak, és rávezetik egy kezdeményező és megelőző gondolkodásmód kifejlesztésére.

A következő évtizedekben változik a helyzet, új problémák keletkeznek, de ez a gondolkodás és ez a lelki beállítottság arra indítja, hogy szélesítse a horizontokat, erősítse a műveket és javaslatokat, és gyarapítsa a kezdemé-

nyezéseket tanítványok, támogatók, jötevők és tisztelők egyre nagyobb seregének bevonásával. Így a “szegény és elhagyott fiatalok” kifejezés mind szélesebb értelmet nyer, nem csupán társadalmi-gazdasági, hanem lelki, kulturális és etikai összefüggésben is.

“Mindent megtehetek abban, aki erőt ad nekem!”

Modernsége nem csupán a kor és a fiatalok igényének és tetszésének megfelelő kezdeményezések életre hívásában áll, hanem abban is, hogy aktuális és hatékony (mert előrelátó, és helyes ítélőképességből és tiszta szeretetből származó) válaszokat ad új problémákra, új kihívásokra, új “sátáni” támadásokra. Mindennek alapja a sziklaszilárd hit, a törhetetlen remény, önmaga teljes átadása Istennek és testvéreinek, valamint a belső szabadság, mely a tisztaság és az önmagától való elszakadás gyümölcse. Egy elbátorítanodott papnak ezt írta: *“Dolgozni kell? Meghalok a munka mezején sicut bonus miles Christi. Jó vagyok egy kicsit? Omnia possum in eo qui me confortat. Tövissek vannak utadon? A virággá változtatott tüskékből koszorút fonnak neked az angyalok az égből. Nehéz időköt élünk? Mindig így volt, de sosem hiányzott Isten segédelme: Christ heri et hodie”* (1878. október 25. Ceria, Epistolario di S. Giovanni Bosco, III, 399).

Számunkra ez a remény és a bátorság leckéje, felhívás, hogy rázzuk meg magunkat és újuljunk meg hitünkben, elköteleződésünkben és az Istenbe vetett bizalomban.

*Bollettino Salesiano 2012/1,
fordította Nagy Brigitta*

¹A „római kérdés” tágabb értelemben a Vatikán és a létrejövő olasz állam közötti ellentétet jelöli 1849-től kezdődően a lateráni szerződésig (1929). Szűkebb értelemben 1871-ben vette kezdetét, amikor az olasz törvényhozás egyoldalúan az állam alattvalójává nyilvánította a pápát, az ezeréves Pápai államot pedig az Olasz Királysághoz csatolta. IX. Piusz és utódai tiltakozásul nem hagyták el a Vatikánt egészen 1929-ig. (ford.)

Don Bosco-díjasunk

Horváth István

ifjúsági (elsősorban nyári) programok szervezésével. A szaléziak visszajövelekor, 1989-ben ő szavazta el Pásztor János tartományfőnök atya előtt Tóth Jenő atya „Újra itthon” című versét. Inentől kezdve – leszázálékolása ellenére – szalézi munkatársként, tevékeny élete szervesen egybefonódik a szalézi pasztorációval: közel húsz éven keresztül több generációt tanít a Dési-Huber Iskolában hittanra, 1993-ban – az országban elsőként – életre kelti a szalézi nyári táborok programját, ami azóta minden házközösségünk fontos, elengedhetetlen és sokak által kedvelt programja.

1953-ban született a Szombathely közelében található Balogunyomban. Feleségével hűséges, példás és hitvalló házasságban élnek, két leányuk és két unokájuk van. A Lentiben eltöltött szigorított katonaság alatt szerzett súlyos szívbetegsége ellenére több mint húsz éven keresztül dolgozott karosszerialakatosként. Huszonötödik éve kötődik a Szalézi Plébániához. Már akkor, a kommunizmus utolsó éveiben intenzíven bekapcsolódott a plébánia életébe, első sorban a cserkészvezetésével és az

Hivatalos akolitusként hétről-hétre intenzív liturgikus és karitatív szolgálatot végez különböző településeken. 2009 óta ha lehet, még meghatározóbb szerepet vállal plébániánk, majd később rendházunk tevékenységében: a plébániai iroda vezetőjeként és rendszerezőjeként szalézi szellemben végez értékes, lelkiismeretes ügyfélfogadói, szervezői, könyvelői és egyéb tevékenységet. Alázatos, együttműködő, imádságos, lényeglátó személyisége és lelkiülete a szombathelyi szalézi intézmény egyik kiemelt értéke.

Savio Domonkos-díjasunk

Kovács Sándor

széles körben igyekszik terjeszteni és tanítani a magyar néptáncművészetet a fiataloknak és a nyugdíjas korúaknak egyaránt. Emellett sokszor önkéntes népművelő tevékenységet is végez, amiért a városban – első sorban a szociális szférában – közismertség és népszerűség veszi körül. A szalézi oratórium jelentős oszlopa: gitározik, énekkart vezet, a képzések és programok szervezésének és lebonyolításának fő motorja. Józan, kiegyensúlyozott ítélőképessége és pedagógusi jelenléte meghatározó a helyi évközi és nyári oratórium számára. Példás, hiteles és hitvalló szentségi életet él. Alázatos személyisége és nagyszerű együttműködő-képessége miatt, immár évtizede elmaradhatatlan tényezője a szalézi műnek. Az idei Savio Domonkos-díjat elismerésül, megerősítésül és biz-

A 2012-es év díjazottja a püspöki általános iskolában gyakorlati foglalkozást és néptáncot tanított. Jelenleg a püspöki kollégiumban főállású nevelőként irányítja 120 fiatal életét. A városban

AKCIÓ!

Don Bosco Kiadó

40-50%-os

engedmény

az alábbi könyvekre

január 31-től március 31-ig!

Mazzarello Mária

450 helyett 225 Ft

Hogy életük legyen, és bőségben legyen...

850 helyett 425 Ft

Szentek a szalézi családban

2700 helyett 2000 Ft

Hogyan nevelt Don Bosco

500 helyett 250 Ft

Sándor István SDB (Zsédely Gy.)

600 helyett 300 Ft

Sándor István SDB vértanú (Szöke J.)

400 helyett 200 Ft

Don Bosco új életrajza

3000 helyett 1800 Ft

A fiúk apostola

800 helyett 450 Ft

A szalézi szent mondta

650 helyett 325 Ft

Hajrá, Don Bosco

500 helyett 250 Ft

Don Bosco, a szó apostola

700 helyett 350 Ft

Don Bosco találkozása a fiúkkal

700 helyett 350 Ft

Don Bosco (T. Bosco)

600 helyett 360 Ft

Napról napra Don Boscóval

2000 helyett 1000 Ft

Don Bosco jóéjszakáitjai

500 helyett 250 Ft

Barátunk a pap (A kiengesztelő-dés szentségéről fiataloknak)

500 helyett 250 Ft

A könyvek kaphatók

a Don Bosco Kiadó könyvesboltjában

(1053 Bp., Múzeum krt. 7.,

nyitva: H-P 10-18 h),

a kiadónál (1032 Bp., Kiscelli u. 79.)

vagy megrendelhetők a

donboscokiado@gmail.com címen,

ill. a 06-20-320-7373-as

telefonszámon.

Molnár-Gál Bélát Jani Áron kérdezte

Egy hazai misszió története

Mondj kérlek néhány szót magadról! Hogyan lettél tanár, és hogy kerültél kapcsolatba a szaléziakkal?

Bevallom, korábban sosem akartam tanár lenni. Először egy lelkigyakorlaton hívott meg egy atya, hogy tanuljak teológiát, majd két szerzetes indított el a diakónus hivatás felé. Folyamatosan kerestem a helyem és az utam, például Medjugorjében is azt kértem Istentől, hogy segítsen ebben. Később, fél éves munkakeresés után – szinte véletlenül – keresett meg egy ismerősöm a Don Bosco iskolából, ahol hittan tanárt kerestek. Bár Don Boscóról már korábban is hallottam, ezután kezdtem csak komolyabban érdeklődni személye és pedagógiája iránt, ami nagyon megfogott.

Mióta tanítasz a Don Bosco Szakiskolában és mik a fő feladataid?

2007-ben kerültem oda. Hittantanárként ministránsokkal és a szentségekre való felkészítéssel is foglalkoztam: lassanként keresztelesekre, elsőáldozásra, sőt, bér-málkozásra is voltak jelentkezők. Most, igazgatóhelyettesként erre sajnos kicsit kevesebb lehetőségem van.

Mikor és hogyan kerültél kapcsolatba Balajttal? Mesélj kicsit a kezdetekről!

Balajt, amely Edelény filiája, egy 490 fős település Kazincbarcika közelében. 2004 körül a plébános atya kénytelen volt bezárni a templomot, mivel csak egy-két ember járt vasárnaponként misére ebben a többségében reformátusok lakta faluban. 4-5 év telt el így, miközben a temp-

2010 júniusában a hatalmas esőzés és az árvíz hatására a balajti templom megcsúszott és életveszélyessé vált.

Balajt község Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, Miskolctól 25 kilométerre északra, Edelény szomszédságában fekszik. Az Egri Főegyházmegyében levő Szendrői Esperesi Kerülethez tartozik, Edelény filiája. A hivatalos adatok szerint a település lakosságának 95%-át magyar, 5%-át cigány származású emberek alkotják.

lomból minden érték eltűnt. Szívesen tettem volna valamit a helyzet javítására, de nem tudtam, hogyan kezdjek hozzá. Végül a kazincbarcikai Don Bosco iskola balajti diákjai adták meg a végső lökést. Egyikük apja később a templom gondnoka lett. A plébános atya engedélyével és támogatásával, illetve a többségében roma származású katolikus hívek segítségével kitakarítottuk és rendbe tettük a templomot. A kezdeti igeliturgiákat még rövidített formában tartottuk. Később a plébános atya leterheltsége miatt (az ő engedélyével) a szaléziak kezdtek az igeliturgiák mellett havonta misét tartani a településen. Így kezdődött.

Milyen nehézségek és örömök értek a balajti misszió során?

Kezdetben kéthetente jártam ki. Tudatosan nem vittem ekkor magammal sem

Nagyon sok a szőrvány gyülekezet, ahová nem jut külön pap, így nagy segítséget jelentenek a világi lelkipásztori kisegítők és az állandó (nő) diakónusok. A papokhoz hasonlóan az állandó diakónusok keresztelhetnek, eskethetnek, temethetnek és szentbeszédet mondhatnak, áldoztathatnak, de nem mutathatnak be szentmisét, nem szolgáltathatják ki a betegek szentségét és nem gyóntathatnak. Az állandó diakonátus hagyományát, amely már a kora kereszténység idejében létezett, a II. Vatikáni Zsinat élesztette újjá, Magyarországon pedig a rendszerváltozás után vezették be

tartós élelmiszert, sem ruhát, nehogy ezért kezdjenek el a templomba járni. Don Bosco pedagógiájában három lépcsőfok van, ami a vallási fejlődést illeti. Nekünk az elsővel kellett kezdenünk, vagyis hogy megszeressék Istent. A második (imádság, rendszeres kapcsolat Istennel), majd a harmadik (Krisztus követése, szentségek) mindig csak ezután következhet. A kezdeti fejlődés – keresztelesek, házasságrendezések, igeliturgiák – 2010 júniusában sajnos megtorpant, amikor a hatalmas esőzés és árvizek hatására a templom megcsúszott és életveszélyessé vált, ráadásul a templom sokat segítő gondnoka is elhunyt. Sajnos a babonáságnak köszönhetően („Isten is elhagyta a falut”) sokan elmaradtak a kezdetben velünk lévők közül. Szerencsére idővel újra kezdett nőni a létszám, és a másfél évvel ezelőtt elkezdett hittanórákra valamint az igeliturgiára is kb. 40 gyerek és felnőtt jár hetente, 2011. júniusában pedig 17 gyerek és 5 felnőtt lett elsőáldozó! Előtte több házasságrendezést, esketést is végeztünk. Ez egy zömében református településen kiemelkedően nagy létszám! Szép élmények voltak a zarándoklatok is (például Máriapócsra, Egerbe, Esztergomba), a péli földi lelkigyakorlatok, a most nyáron első alkalommal megszervezett nyári oratórium, ame-

lyen 60-70 gyerek fordult meg minden nap, a tavaszi játéknap és a karácsonyi ünnepség is. Ezen a szülők által betanított pásztorjátékot, verseket és énekeket mutatták be a gyerekek! Természetesen rengeteg személyes élményt, történetet is tudnék mesélni velük kapcsolatban. Balajton nagyon sok segítséget kaptunk a szaléziaktól, akik rendszeresen látogatják, ötleteikkel és anyagiakkal is támogatják programjainkat. Pénzt természetesen sem ők, sem én nem fogadunk el ezért.

A családot hogyan viszonyul ahhoz, hogy a diakónusi és tanári teendőid ennyire lefoglalnak?

Igen, az iskolai adminisztratív teendők sajnos igen sok időmet lekötik. Balajtra egyébként a feleségemmel együtt járunk hitoktatni (csak ő vállalta ingyen...), a különböző programokba pedig négy gyermekemet is bevonjuk. A legidősebb a nyári táborban „animátorként” is segített.

Milyen céljaitok, terveitek vannak a jövőre nézve?

A templom hiányában a korábbi iskolaépület két kis termében húzzuk meg magunkat. Szeretnénk, ha az egyházmegye meg tudná venni az épületet, hogy kápolnává alakítsuk. Közben a helyiek is mindent megtesznek, hogy méltó körülmények között tarthassuk a szertartásokat: ők is gyűjtenek a liturgikus kellékekre (kendőkre, kancsóra, gyertyára, stb.), és a programokon is mindenben segítenek. A férfiak fűvet nyírnak, fát vágnak, az aszszonyok főznek, előkészítenek, takarítanak. Az ő segítségük és támogatásuk, és a gyerekek lelkesedése nélkül semmire sem mennénk. Igyekszünk a továbbiakban is segíteni a helyiek életkörülményein, hiszen van például olyan ház, ahol 22-en laknak egy fedél alatt! Igyekszünk ruhát, élelmiszert vinni és munkahelyet is keresni, hiszen a munkanélküliség jelenti a legnagyobb problémát a környéken.

Szeretnénk a szülőket jobban megszólítani, ami a gyerekeken keresztül már valamennyire sikerült. Többek között tervezzük egy hétvégés családi lelkigyakorlatot is. A fiatalok felzárkóztatása is komoly feladat lesz, amihez eszközök, pénz és megfelelő emberek is kellenek majd. De hiszem, hogy mindezt Don Bosco és Szent József közbenjárására (aki a bérmaszentem, a balajti templom és a kazincbarcikai szalézi rendház védőszentje is) Isten segítségével sikerül majd!

Mindent tudsz már Don Boscóról?

Vajon melyik szentről mondhatjuk el, hogy önéletírásából ismerjük gyermekkori élményeit, csínytevéseit, kamaszkori kalandjait, fejlődését, ifjúkori vívódását hivatáskeresésének idején? Nem sokról, sőt, kifejezetten alig néhányról. Don Bosco azonban éppen ilyen! Szalézi rendfőnök atyánk, Don Pascual V. Chávez 2012-es strennamagyarázatában így fogalmaz: „Don Bosco életének a tanulmányozása a feltétele annak, hogy közvetítsük a karizmáját” és rámutassunk az időszerűségére.

A magyarországi letelepedés száz éves évfordulójának 2013-as és Don Bosco születésének 2015-ös, bicentenáriumi ünnepi készülődésének első lépcsője idén Bosco Szent János élettörténetének megismerése. Ebből a történetből számunkra ösztönző következtetések erednek, hogy a mai kor ifjúságának gondjaira Don Boscó-i válaszokat találjunk.

Don Bodrato, az első argentin tartományfőnök írta 1877-ben: „Don Bosco az az ember, akit a Szentírás nagy kincsként jelöl meg. Nos, mi megtaláltuk ezt az igazi barátot és felbecsülhetetlen kincset. A Boldogságos Szűz Mária nekünk adta azt a lehetőséget, hogy megismerhettük őt, és az Úr megengedi nekünk, hogy a miénk lehet”.

Van-e olyan történeti forrás, amely kiemelkedő a szalézi történeti iratok közül? Jelentem, hogy IGEN, VAN! Az „Oratóriumi Emlékiratok” (Memorie dell’Oratorio), amit maga Don Bosco írt meg IX. Piusz pápa kifejezett parancsára. Don Bosco 1873 és 1875 között írta, majd néhány megjegyzéssel és javítgatásokkal 1879-ben készült el vele, de csak 1946-ban publikálták Olaszországban, magyarul (terveink szerint) pedig csak IDEN!

Kukkantsunk bele ebbe a szalézi kincsbe, gördülékeny stílusú, élvezetes és pedagógiai tanulságokban bővelkedő remekműbe!

Haladjunk szép sorban. Szomorú emlék az első, amelyre Don Bosco személyesen vissza tud emlékezni. Két éves korában, 1817-ben történt: „Szegény fiacskám, mondta anyám, 'gyere velem: nincs többé apád.' Mikor ezt kimondta, sírva fakadt, és kézen fogva kivezetett. Én is sírtam, ahogyan anyámat sírni láttam. Ebben

a korban nem fogtam fel igazán, milyen nagy szomorúság szakadt ránk apám halálával. A családra nyomorúságos napok vártak. Öt ember sorsáról kellett gondoskodni. Abban az évben szárazság miatt gyenge volt a termés, és ez volt a megélhetés egyetlen forrása. Az élelmiszerek nagyon megrágtáltak. Egy véka búza négy frank, a kukorica vagy a zab két és fél frank. Akik még emlékeznek ezekre az időkre mondták, hogy a koldusok is szegyenkeztek, ha csicseriborsó vagy bablevés mellé még egy kis korpáért is könyörögniük kellett. Volt, aki éhenhalt, a mezőn találták meg a szájában fűvel, amivel csillapítani akarta kínzó éhségét”.

Halál, árvaság, éhínség. Így kezdődik szentünk élete, aki innentől fogva kezdi megtanulni, hogyan kell küzdenie egész életében az idő előtti testi halál, a lelki halál, a fiatalok családvészése és a testi lelki éhség ellen. De hogyan tanulta el ezt a rafinált küzdősportot? Margit mama példájából. Édesanyja először egy szomszéd segítségét kérte, Cavallo úrét, aki „két nap múlva üres kézzel tért vissza. Akkor valamennyien kétségbe estünk. Egész nap éhezünk, nehéz éjszaka várt ránk. Anyám, nem akart ebbe belemenyugodni, rászánta magát, hogy körüljárjon a szomszédságban és kérjen kölcsön valamit. Senki sem tudott rajta segíteni. Akkor így szólt hozzánk: 'Haldokló férjem azt mondta, bízzak az Isteni Gondviselésben. Térdeljünk le tehát, és imádkozunk'. Rövid imádság után így szólt: 'Kemény idők kemény cselekvést követelnek.' Aztán kiment az istállóba és Cavallo úr segítségével levágtak egy borjút. Egy részét azonnal megfőzték, és ezzel csitították a legégetőbb éhségünket”.

Kifejezetten érdekfeszítő, hogy Margit mama, a serény és bölcs, özvegy anyuka, miként tanítja gyermekeit életpéldájával az életben való hősies helytállásra. „Kitartó, kemény munkával sikerült beszereznie a szükséges kenyeret, állandóan takarékoskodva, és folytonosan fűrkészve a Gondviselés által felajánlott apró lehetőségeket”.

De vajon Margit mama hogyan dolgozta fel férje halálát? Hiszen egyedül maradt három gyermekével és anyósával is.

„Ismételten hangoztatta: 'Isten adott nekem férjet és Ő is vette el. Halálával három gyermek gondját bízta rám. Szívtelen volnék, ha elhagynám őket, amikor legnagyobb szükségük van rám'” – mondtotta egyszer. "Amikor valaki azt ajánlotta, hogy a fiúknak alkalmas gyámot lehetne szerezni, ő egyszerűen csak annyit mondott: 'a gyám legfeljebb csak a barátjuk lehet, míg én az anyjuk vagyok, és ők az én fiaim. A világ minden aránya sem volna elég ahhoz, hogy én elhagyjam őket.'”

Manapság, amikor sok fiatal pár fél az élet kihívásaitól, s azért nem vállal gyermeket, más szülők pedig otthonba adják gyermeküket, megint mások pedig megtartják ugyan, de alig törődnek gyermekükkel, erőt meríthetnek a családok Don Bosco gyerekkori történetéből, hogy Istenbe vetett bizalommal és állhatatossággal a legnagyobb helyzetekből is ki lehet lábalni.

Az, hogy már gyerekkortól fogva mennyire fontos a vallásra és a dolgozságra való nevelés, ezt is kiolvashatjuk Don Bosco gyerekkori emlékeiből. Margit mama „legfőbb gondja mindig az volt, hogy a vallás ismeretében nevelkedjenek, hogy megszokják az engedelmisséget, és a korukhoz illő tevékenységgel foglalják el magukat. Még egészen kicsi voltam, amikor megtanított imádkozni. Amikor már a testvéreimmel együtt mozgottam, együtt térdeltünk reggel és este. Együtt mondtuk az imákat többek között a rózsafüzért. Jól emlékszem, amikor előkészített az első gyónásra. Elkísért a templomba, és előbb ő maga gyónt, majd bemutatott a gyóntatómnak. Utána pedig együtt mondtuk a hálaírádságot. Ezt mindaddig folytatta, amíg úgy nem ítélte, hogy kamatoztatni fogom a javamra a szentségek által adott lehetőségeket”.

Látjuk, hogy anyaként mennyire fontosnak tartotta, hogy gyermeke időben találkozzék a szentségi Jézussal az Oltáriszentségben és a szentgyónásban, és hogy ebben ő maga példát mutasson fiacskájának. Kedves Olvasók, lehet-e nagyobb ajándékot adni a gyermeknek, mint Jézust?

Mindemellett Margit mama nagy gondot fordított arra is, hogy fia időben megtanuljon írni, olvasni, bár ez akkoriban igen sok áldozatot követelt egy szegény földműves családban. Keresett fia számára egy jó lelkű és tudós oktatót, de a fennmaradó időben egyáltalán nem hagyta, hogy kicsi fia henyéljen, vagyis a hátsát süttesse a napon. „A téli hónapokban a közeli faluba, Capriglióba jártam. Így tanultam meg az ABC-t és az írásolvasás fortélyait. Tanítóm Delacqua József volt, a jámbor pap. Nagyon figyelmes volt, és még jobban szívén viselte a

keresztény nevelésemet. A nyári hónapokban anyám kívánságának megfelelően a mezőn dolgoztam a testvéreimmel együtt”.

Imára, tanulásra és munkára nevelés, ez az az életprogram, ami Don Boscónak egyik híres szállóigéjében is tetten érhető: „Tanulás, munka és imádság: ez őrzi meg a fiatalokat jónak”. Mennyi mindent köszönhetett édesanyjának, aki féltő szeretettel óvta csemetéjének a lelkét,

nehogy a kis Giovannin a dologtalan, mihaszna viselkedés rossz szokása erőt vehessen. Természetesen, mondhatnánk, hogy annak a kornak a körülményei jócskán hozzásegítették Margit mamát, hogy ne kelljen saját fiacskájának lustasága, vagy a manapság elterjedt tévé, net vagy facebook függőségek ellen küzdenie. Lehetett volna azonban másként is, ha gyermekeit agyon ajnározza, vagy ha ellenkezőleg, hagyja őket sodortatni az

élet zúgó folyamában.

Szentünk ebből az élettapasztalatából, saját zsenge kori neveltetésének élményéből szerezhetette meg a „megelőző pedagógiai módszer” sziklaszilárd alapjait. Minderről, és szentté válásának kalandos útjáról olvashatunk majd a hamarosan megjelenő „Oratóriumi Emlékiratok” című remekművében.

(Folytatjuk)

Segítők

Rácz Zs. Enikő vallomása

Öt talentumból tizet visszaadni

Új sorozatunkban bemutatkozási lehetőséget kínálunk fel azoknak a segítőknek, akik a szaléziak oldalán vállalnak feladatokat, egyben szeretnénk kicsit megbarátkoztatni mindenkit az önkéntes munka szépségeivel, hiszen a szalézi szerzetesek körül sok lehetőség van, ahol elkel a segítség.

Sokan kérdezték tőlem, hogy miért is csinálom? Mi a jó abban, hogy hajnalban kelek, ahelyett, hogy aludnék inkább. Vagy bemennék korábban az irodába, hogy délután korábban hazamehessek. (Amúgy ilyen is van, szerdánként, amikor sietek a délutáni oratóriumba.)

Állok reggel a megállóban, várva a buszt. "Megvesz az Isten hidege" – jut eszembe a régi mondás. És arra az elhatározásra jutok, hogy lesz, ami lesz, jövő héten csak egy alkalommal fogok menni. Végre odaérek. Nyitom a Kiscelli utca 79. szám kapuját. Megcsap a zsemle friss illata, ami egy dobozban vár az ajtó mögött. Bekapcsolom a vízforralót, hogy a mintegy 8-10 liter tea elkészüljön mire megérkeznek az átfagyott gyerekek. Lassan én is elkezdlek működni. „Jó reggelt!” – hallatszik sorban, ahogy segítőtársaim megérkeznek. És tényleg jó, mert közösségben indul el ez a nap is. Kedves

vagyok, barátságos és figyelek a másira. Tudatosan, mert ezekben a karizmákban is tudok fejlődni napról napra. Istentől kaptam és kamatoztatom.

Miközben készítjük a csomagokat beszélgetünk: mindenféléről. Komoly vagy kevésbé komoly témák kerülnek elő, de én azt mindig érzem ezekben a dialógusokban, hogy mindannyian az Ő nevében vagyunk itt, és az egész légkört átjárja a Szentlélek. A nyugalmas készülődést lassan felváltja a gyerekek intenzív jelenléte. A legtöbbször már a nap e korai szakaszában (reggel 7 óra táján járunk) is rendkívül élénkek. Teáskancsóval a kezemben járok asztaltól asztalig. Már megköszönik, és ez igen szívemelengető érzés tudva azt, hogy sokan köszönni sem tudtak, amikor elkezdtek ide járni. Nem csak a két zsemle tartalmazó tízórai csomagot viszik magukkal innen. A kicsik jönnek hozzám: csodáljam meg új csatjukat vagy játékaikat. A nagyobbak-

kal már egymás bizalmasai vagyunk. „Hogy telt a hétvége?”- kérdezem. „Dolgoztam a Tescóban” - mondja a tizenhét éves lány. „És neked?”- kérdezi vissza. „Egyetemen tanultam”- válaszolom. (A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi karán tanulok levelező tagozaton.) Micsoda kontraszt!

Az idejaro gyerekeknek fontos a jelenlétünk. Figyelnek ránk, arra, hogy hogyan beszélünk velük, és segítők egymás között, hogyan öltözködünk, mozgunk, élünk. Minták vagyunk nekik, ráadásul keresztény minta, és ez együtt jár a felelősséggel is. Irántuk, és mindazért, amit létrehoztunk.

És tudom, hogy jövő héten, meg utána is hetente kétszer ott leszek. Mert az energiát, amit saját szeretetszolgálatomba befektetek, azt többszörösen kapom vissza a Jóistentől. Sokszor elmélkedek arról, hogy ki is a rászoruló? Ők vagy én? Ezt a fogalmat átgondoltam magamban ez alatt a bő két év alatt, amióta egyre több és intenzívebb önkéntes tevékenységben veszek részt, amit már magam keresek. És végre azt gondolom, hogy megtaláltam azt a hivatást, amit a kapott talentumaimnak megfelelően Isten szánt nekem.

Lassan elfogynak a csomagok és minden gyerek igyekszik iskolába, óvodába. Takarítás, rendrakás után én is igyekszem a bankba, ahol „másodállásban” dolgozom. Egy ideje már csak így hívom, bár az emberi időszámítás szerinti munkaóráim ott jóval többnek számítanak, de az én igazi jelenléti ívem már Másnál van.

EURÓPA TERV

Ajándék Európának

Európában szolgáló misszionáriusok római találkozója

Rómában a rendfőnökségen november 25-27. között zajlott az Európában szolgáló szalézi misszionáriusok első találkozója, amelyet az misszióért felelős egyetemes tanácsos, Václav Klement és az egyetemes formációs felelős, Francesco Cereda vezetett. A találkozón harminchét misszionárius vett részt, közöttük a kilenc Magyarországon szolgáló misszionárius is.

A legtöbb misszionárius eredetileg az ázsiai tartományokból érkezett nyolc európai tartományba. Az ázsiai tartományok az utóbbi tíz év alatt több mint nyolcvan misszionáriust adtak Európának. A rendfőnökségen zajló összejövetelen a résztvevőknek először don Cereda Motívumok és a kötelezettségvállalások az Európa Terv számára - címmel tartott előadást. Idézve a 26. Egyetemes Káptalan dokumentumait és XVI. Benedek pápának ebből az alkalomból küldött levelét, utalt arra, hogy most Európa jelenti az "új határokat" a rend számára és hangsúlyozta, hogy a misszionáriusok támogatása nélkül fennáll a veszélye annak, hogy a szalézi karizma eltűnik az „öreg” kontinensről pont akkor, amikor az új generáció oktatási kihívása a leg-sűrűtöbb.

Don Cereda szerint Európának szüksége van a szalézi jelenlétre, és ez "újra jelentős" lesz, más szóval megújult és alkalmas arra, hogy a kellő hatást gyakorolja. Ebben a tekintetben kiemelt több pontot, az első helyen magukat a mai szaléziakat, majd a kapcsolatot a fiatalokkal, a testvéri élet ápolását, a magas színvonalú oktatási és lelkipásztori mun-

kát, a szakmai termékenységet, a képességet, hogy összehozzák a többi elkötelezett erőket küldetésük érdekében és végül, hogy beleilleszkedjenek a helyi társadalom és egyház életébe.

Don Klement arról beszélt, miért van szükség misszionáriusokra az európai tartományokban. Többek között megemlítette, hogy elengedhetetlen a misszionáriusok erős hite, amely képes megbirkózni a materialista társadalom közönyével, és az alázata, hogy fokozatosan elfoglal-

ják helyüket a közösségben és elnyerjék támogatásukat, új növekedést hozva a közösségeken belül. A befogadó tartományok szempontjából szükség van még nagyobb nyitottságra, a közösségeknek pedig biztosítani kell kísérőket az új misszionáriusok mellé.

A záró ülésen a misszionáriusok megtárgyalták a különböző követelményeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy küldetésük Európában sikeres legyen. A "jelenlét újra-jelentőssé tétele" szempontjából például azt javasolták, hogy érdemes követni az elmúlt évek nagy európai szentjeit, akik a városok szélén munkálkodtak, és lehetőségeket teremteni a találkozásra a családokkal.

ANS-Róma/szaléziak.hu

Magyarországon jelenleg kilenc misszionárius szolgál. Tran Si Nghi Ferenc, Tran Dinh Biet Pál, Nguyen Hai Ly Jakab és Pham Quoc Thai Hung Savio Domonkos Vietnamból, Misquitta Claudius, Gnana Pragasam Derossi Raja, Quadros Lytton és Salagala Rajesh Indiából Kukuczka Robert pedig Lengyelországból érkezett. Mindannyian rég túl vannak a kezdeti nehézségeken, beszélik nyelvünket és végzik áldásos munkájukat a magyar fiatalok között.

Oláh Győző összefoglalója az adventi ifjúsági lelkigyakorlatról

Lelki megújulás

A Don Bosco Szaléziak és a Szalézi Ifjúsági Mozgalom az idei adventben is gondolt a fiatalokra: a tizenhét évnél idősebbeket december 2-4. között várták Ábrahám Béla atya vezetésével lelki napokra Péli-földszent-kereszten, a szaléziak lelki erőművében, ahol huszonegy fiatal találkozhatott egymással, de főleg a bennük is megszületni készülő gyermek Jézussal.

Az ifjúsági lelkigyakorlaton ezen a hétvégén az egyik fő gondolat az volt, hogy azáltal lesz a mi emberségünk is valóságossá, hogy Jézus Krisztus, az Isten Fia megtestesül, emberré lesz értünk. Krisztus magára veszi ezt az emberséget és nem dobja el, mint egy megunt kabátot, mint amire már nincs szükség a feltámadása után, hanem az Istenhez emeli, és ezáltal válunk mi, emberek is teljesen azzá, akik lehetünk.

Az egész lelkigyakorlat szalézi módon Don Bosco egyik híres álmára épült, a Tíz gyémánt álomra, amit még aznap este megosztott velünk az atya, hogy el tudjunk mélyülni és fel tudjuk készíteni magunkat a további előadásokra, amiket majd az álom kapcsán hallhatunk a lelkigyakorlat többi napján.

Az álom főbb motívumai, amelyek végigkísérték minket: hit, remény, szeretet, munka, mértékletesség, szegénység, engedelmség, tisztaság, böjt, jutalom.

Az est folyamán Lytton testvértől hallhattunk még nagyon szép gondolatokat, aki Jézus valódi közelségéről és a számunkra, főleg az adventi időszakban az Ő közvetlenül történő megtestesüléséről, az Isten rendkívüli módon felénk hajló gesztusáról elmélkedett. Ugyanis nem mi megyünk Isten felé, hanem ő jön hozzánk egészen emberi

módon és isteni teljességben.

Ezt követően a jóéjszakát után nyugovóra térhettünk betartva a csendet.

Másnap reggel csengőszóra ébredtünk, ami egyeseket örömmel töltött el, egyeseket viszont további alvásra ösztökélt, de mindenki ott tudott lenni pontosan a reggeli imán. ☺

Ezután egy előadás következett, amely a két isteni erényt ölelte fel: a hitet és a reményt. A szeretet isteni erénye ugyanezen a napon egy későbbi előadásban hangzott el a prédikáció keretein belül.

Az ebéd után kiscsoportos beszélgetések és a témák megbeszélése történt a szalézi szesztesekkel (Nádudvari Géza testvér, Lytton Quadros, Pham Quoc Thai Hung Domonkos, valamint Paduraru Ági és Hervayova Elvi szalézi nővérek), akik készségesen osztottak meg velünk minden a témához kapcsolódó értékes gondolatot. Forgó rendszer volt, a csoportok mindig más szalézit kaptak és mindig más témáról beszélgettek az előadásban elhangzottak alapján.

A délután folyamán folytatódott az előadások, amiket Béla atya jól kidolgozott és jól előadott személyes élményei és példái is fűszereztek, segítve ezzel a mi belső gyémántjaink megfelelő munkálását.

Késő délután szentségimádást végeztünk, amit Ági és Elvi nővérek készítettek elő. Bensőséges hangulat uralkodott, az oltár előtt kis gyertyákat tettünk le, míg középen az oltáron kiemelkedett az Oltáriszentség és lejjebb egy nagy gyertya, amely Keresztelő Szent János szavait plántálta szívünkbe: "Nekem kisebbednem kell, neki pedig növekednie!" A mi esetünkben inkább a bűn haláláról, az önzésről, a túlzott

Fotók: Merényi Zita

öntudat haláláról van szó, aminek valóban kisebbednie kell, hogy növekedni tudjon bennünk a krisztusi világosság.

A szentségimádás után folytattuk a kiscsoportos megosztásokat, az előadások feldolgozását. Az utolsó esti bounanotte-t is Lytton testvér tartotta, ami után, érezve a lelki feltöltődést és jókedvet, egy közös teázás után tértünk nyugovóra.

Vasárnap reggel, az utolsó együtt töltendő misére hangolódva mindenki szorgosan írta a saját felajánlásait. Azt gondolom mindenki tiszta szívvel és lelkesen tudott helyet biztosítani magában Urunknak, Jézusnak e három szép, együtt töltött nap alatt.

Köszönjük Béla atyának a tartalmas és mélyreható adventi gondolatokat Don Bosco atyánk álmának részeseiként. Köszönjük egymásnak is a találkozást, és az itt kapott tapasztalatok őrizzenek meg minket békében, igazi szeretetben a hétköznapi forgatagában is! ☺

"Minden hegyet és halmot hordjatok el, ami egyenetlen, váljék egyenessé, ami göröngyös, legyen sima úttá!" A vidámság pedig segít megőrizni lelketek békéjét! ☺ Viszlát jövőre! ☺

Irja Golyán Szilvia szalézi munkatárs

A mindennapok felelőssége

A Katolikus Egyház történelmében ismételtelen szerepelt a világiak előtti bűnbevallás kérdése, amely a protestáns egyházakban is ismert. A szentmise liturgiájának elején sokszor csak „rutinszerűen” mondjuk a bűnbánati imát, gyakran éppen csak harangszóra érkezünk meg a templomba, hordozva bensőnkben kavargó mindennapi feladatainkat, terheinket. Még be sem fejeztük, amivel a templomba jövetel előtt – vagy talán közben is – foglalkoztunk, s közben már azon gondolkodunk, mely feladatok várnak minket hazaérkezve, a „még meg nem írt lecke”, a „be nem fejezett házimunka”, „el nem végzett munkahelyi kötelezettség”, a holnap kihívásai és megoldandó teendői. A bűnbánati ima számomra többek között egyfajta felelősséget is hordoz. Azt a **felelősséget**, melyet önmagunkért, embertársainkért és a teremtett világért vállalunk minden nap. Tudatában lenni annak, hogy gondolatainknak, szavainknak, cselekedeteinknek **következménye** van. Mindennek az alapja az, ahogyan gondolkodunk. Ez nyilvánul meg szavainkban és tetteinkben. S nemcsak annak van következménye, amit mondunk vagy teszünk, ezen túlmenően mulasztásainkért is vállalnunk kell a felelősséget.

Felelős vagyok önmagamért. Át kell tekintenem, milyen az én jelenlegi életem, megfogalmazni, milyen életet szeretnék élni, s ha ezek között ellentmondást talállok, tennem kell a változásért. Amikor majd eljutok oda, hogy valamelyest rendben tudhatom önmagam dolgait, csak akkor tudok felelősséget vállalni másokért, a teremtett világért, akkor tudok jól odafordulni szeretteimhez, családom tagjaihoz, barátaimhoz, munkatársaimhoz, közösségbeli társaimhoz. Mit is jelent ez a rendrakás az életemben? Egyrészt azt, hogy tudom, minden nap lehetőségem adatik arra, hogy a saját életemben megkeressem az úgynevezett „fekete foltokat” és tegyek azért, hogy életem az evangélium szerint való legyen. Másrészt, jelent egy folyamatos cselekvést, melynek során újra és újra megtalálom és elfogadom önmagamot, s folyton-folyvást törekszem az egyensúly megtalálására, Jézust állítva mértékként

nélkülivé vált világunkban. De mitől függ, hogy jól hallhatóan igent tudjak mondani az önmagam iránti felelősség vállalására?

Az ember természetéből fakadóan társas lény. A *másik emberért vállalt felelősség* azonban sokszor azt jelenti, hogy ezt akkor vállalom, ha egyrészt számomra is kellemes, másrészt sok esetben személyes érdekem fűződik hozzá. Amikor pedig kényelmetlenné, terhessé válik számomra valaki vagy valami, akkor inkább elhúzódom, eltávolodom attól, akiért, amiért már felelősséggel tartozom. A másik emberért vállalt felelősség annak a felismerése, hogy meglátom a másik embert. Azt a másikat, akinek éppen szüksége van rám, akinek éppen rám van

szüksége. Nem csak azért, mert hasonló helyzetben nekem is jól jönne a segítség, hanem azért is, mert ott és akkor, a pillanatnak abban a töredékében nincs más, aki a kezét nyújthatná. Vagy éppen mások is vannak ott, de én vagyok az, aki nemcsak meglátom, de vállalom is a felelősséget felebarátom, embertársam iránt. Még nehezebb odaállni valaki mellé, aki mellé talán senki más nem állna oda. Felkarolni azt, akiről mások már lemondtak azáltal, hogy elfordultak tőle. Vajon mitől függ, hogy jól hallhatóan igent tudjak mondani a másik emberért vállalt felelősségre?

Felelős vagyok a teremtett világért. Meglátom-e, hogy hol van az én személyes felelősségem? Meglátom-e, hogy hol vannak a saját határait és ezzel együtt hol van az én egyéni felelősségem határa? Nemcsak az a fontos, hogy azt tudjam, mi a teendőm, hanem azt is fel kell ismernem, mi az, amit nem nekem kell megtennem. Elfoglaltságaim közepette, vagy éppen lustaságom, kényelemszeregetem okán, sokszor nem is szánok időt arra, hogy lelkiismeretem hangját meghallva képes legyek áldozatot hozni, felelősen és önzetlenül lemondani a „trendi élet” kínálta csábító lehetőségekről. Fontos, hogy képes legyek meglátni egy-egy döntés kapcsán az ember és a természet közötti kapcsolat helyes értelmezését. Kötelességem, hogy én is „műveljem és őrizsem” az emberiségre bízott világot, meglássam ebben a Teremtő útmutatását, értelmezem a válság jeleit – legyen az gazdasági, természeti vagy társadalmi érték-tévesztés – és helyesen lássam és ítélem meg az új tervek megvalósítására irányuló közös utat, és abban méltán vállaljam saját, egyéni teendőimet. Mitől függ, hogy jól hallhatóan igent tudjak mondani a teremtett világunkért való felelősségvállalásra?

A felelősség szabaddá tesz. Vajon vállalom-e a felelősséget önmagamért, embertársaimért, teremtett világunkért? *„Az emberi létezés legmélyebb értelme ugyanis az igazság szabad keresésében bizonyul olyannak, amely alkalmas arra, hogy az életnek irányt mutasson és értelmet adjon; olyan keresésnek, amely az ember értelmét és akaratát szakadatlanul továbblépésre sarkallja.”* (Az Egyház társadalmi tanításának kompendiuma, 2004)

Döntenem kell, vállalom-e minden nap a felelősséget Isten szeretet-tervének megvalósulásáért gondolatokkal, szóval és cselekedettel.

Irodalom

Az Egyház társadalmi tanításának kompendiuma, 2004, www.vatican.va

TÖL ÉREZTÜK MAGUNKAT EGYÜTT.

MINDEN VASÁRNASZOMBAT DÉLUTÁN AZ EGÉSZ TÁRSASÁG A SZENT ANTAL TEMPLOMBA MENT.

AZ EGYIK VASÁRNASZOMBAT NAGYON KEVESEN JÖTTEK EL.

ÉS MIT CSINÁLTOK OTT?

A JEZSUITÁK REMEK KONFERENCIÁKAT TARTANAK JÉZUSRÓL ÉS A KERESZTÉNY-SÉGRŐL.

MI TÖRTÉNT?

ELMENTEK MEGNÉZNI EGY MUTATVÁ-
NYOST. UTÁNA
MI IS ELMEHET-
NÉNK.

EZ EGY VALÓDI
ATLÉTAI ÚGY
FUT ÉS UGRIK,
MINT EGY
GÉPI

SOKÁIG
AKAR A
VÁROSBAN
MARADNI

VALAKINEK
KI KELLENE HÍV-
NI PÁRBAJRA, ÉS
LEGYŐZNI. AKKOR
KÖNNYEN MEG-
EGYEZHETNÉNK
VELE.

JAJ, NEI
HA MINDEN
VASÁRNASZOMBAT
ELŐADÁST TART,
A MI TÁRSASÁ-
GUNKNAK BEFEL-
LEGZETT

KI GYŐZI LE?
ÉN PÉLDÁUL
FUTÁSBAN JÓ
VAGYOK, DE A
TÖBBI...

EGY DIÁK A
HIVATÁSOS
ATLÉTA
ELLEN
A TORINÓI
KAPUNÁL

JÁNOS FELJEGYEZTE: „NEM FONTOLTAM
MEG SZAVAIM KÖVETKEZMÉNYÉT. EGYIK TÁR-
SAM VISSZAMONDTA A DOLGOT AZ AKROBA-
TÁNAK, ÉS MÁRIS ÉN LETTEM A KIHÍVÓ.”

A TÉT HÚSZ LÍRA VOLT, EGY HAVI TARTÁSDÍJ. JÁNOSNAK NEM VOLT ENNYI PÉNZE, DE A BARÁTAI ÖSSZEADTÁK.

ÉS
MEGELŐZI!

MÁR SAJNÁLTÁK A SZEGÉNY EMBERT...

JOBB VOLNA, HA VESZTE-NÉNK. HISZEN Ő LÉNYEGÉBEN DERÉK EMBER.

AZÉRT ÉN MEGPRÓBÁL-NÁM. HA NYERÜNK, VISSZADJUK NEKI A PÉNZÉT.

MINDENKI AZT ÁLLÍTOTTA, HOGY FELJEBB MÁR NEM LEHET MÁSZNI...

A SZEGÉNY EM-BER MÁR-MÁR SÍRNI KEZDETT, DE AMIKOR VISZ-SZAADTÁK NEKI A PÉNZÉT...

FOLYTATJUK...

P. Ábrahám Béla SDB

Nyomkeresők

A Szalézi Családban mindig Don Bosco áll a központban, szokták is mondani, hogy „a csapból is ő folyik”. És akkor jó, ha valóban így van. Nekem az egyik formátorom azt mondta, hogy szalézi pap nem misézhet úgy, hogy Bosco Szent Jánost nem említi meg a szentmiséjében. Mert valóban egy mintakövetést élünk meg. Ahogyan ő Krisztust követte, mi Don Bosco példáján keresztül követjük Krisztust. Ezért mondjuk azt, hogy a szalézi elsősorban egy lelkiség, azaz az evangélium megélésének, Krisztus követésének egyik útja az Egyházban. Ez a spiritualitás válik egy konkrét élethelyzetben pedagógiává. Talán még odáig is jut, hogy elmegy matekórát tartani, de akkor is szaléziként teszi ezt. Vagy ha óvodában csoportot vezet, vagy oratóriumban kézműves foglalkozást. Nem az elkészült mű piaci értéke, vagy a megoldott matek példa az elsődleges ebben a rendszerben, hanem a lelkiség, a stílus. Természetesen, a szakmai igényesség is a lelkiség iránti hűség megélése.

Szent Pál apostol is azt mondja: *amit példámon láttak azt tegyétek*. Don Boscót is kéri, hogy írja le pedagógiáját, de leteszi a tollat és azt mondja, hogy nem tudja, mit írjon. De hozzátesszi: - Nézzétek, hogy mit csinállok! Azóta persze több könyvtárnyi irodalmat írtak a szaléziak arról, hogy Don Bosco mit csinált. Lehet, hogy néha az is igaz, hogy aki tudja csinálni, aki nem tudja, az leírja, de le kell írni, értelmezni, hogy befogadjuk azt a látásmódot, tapasztalatot, amit az evangéliumi Jó Pásztor képéből kiindulva Don Bosco felismert és megélt.

Don Bosco egy olyan korban élt, amelynek kritikái, történeti érdeklődése volt. Azt is jó tudnunk, hogy IX. Piusz pápa kötelezte Don Boscót arra, hogy életeseményeit írja le, így született a Szalézi Szent Ferenc Oratóriumának története című könyv, ami nem más, mint Don Bosco visszaemlékezései születésétől 1850-ig.

A szalézi lelkiség vizsgálatának kezdetén nézzük meg Bosco János formálódását, alakulását. Természetes életeseeményeket és természetfölötti megerősítést is látunk. És azt, hogy semmi sem történt hiába vagy fölöslegesen az életében.

Életének nagyon fontos eseménye, első mondata, amit Margit mamától megje-

gyez: „János, neked nincs többé édesapád.” Veszélyes és borzalmas mondat: két éves korában meghal édesapja, marad két bátyja és ő, ráadásul elég vesztes helyen, mert a nagyvárostól, Torinótól 35 kilométerre, egy Becchi nevű tanyán él. Mi lesz vele, belőle?

De azt, hogy élete Isten kezében van, nagyon hamar megtanulja, mert bár Margit mama írástudatlan földműves, keményen dolgozik, de valamit nagyon meg tud tanítani fiának: Isten közelségét. „János, Isten lát téged.” És ebben a mondatban nincsen semmi félelmetes, semmi visszariasztó, semmi olyan, hogy „jaj Isten lát engem”. Ez erőt ad, lendületet ad a napnak. Margit mama bár nem tud írni-olvasni, a katekézisre megtanítja fiát, elsőáldozásra ő készíti föl.

Kilenc éves kori álma az, ami döntő és meghatározó. Egy tiszteletre méltó Férfi nevén szólítja, kap egy meghívást. Azt mondja neki: „Állj a gyerekek élére!” - kap egy küldetést. Megkapja a módszert is: „Nem veréssel, ütlegetéssel, hanem szelídséggel és szeretettel kell ezeket megnyerned barátaidnak.” Végül kap egy vezetőt is: „Adok neked egy Tanítónőt” - mondja a férfi. **Meghívás, küldetés, módszer, vezető.** Egy kilenc éves gyerek számára ott van, ami szükséges, meg persze a megdöbbenés: „Ez lehetetlen!” De ez a fenséges tekintetű Asszony, mint vezető mégis ad neki egy víziót: a vadállatokból bárányok lesznek, és azt mondja: „Ez a te életpályád, ez a te munkaterületed.” És bár reggel Bosco Jancsi azt mondja, hogy az álmoknak nincs értelme, de a vízió felejthetetlen. Tizenkét éves korában ráadásul meg is ismétlődik, és onnantól kezdve ott van tudatában nagyon erősen a jó pásztornak és pástornőnek a képe. Kezdődhet tehát minden egy álommal és mondhatjuk azt is: „világra szóló álom”, vagy „álmodd meg az életed, éld meg az álmodat” - van sok ilyen szlogen. János is elindul ezek nyomában, erős a meghívottság élménye, és az, hogy pap szeretne lenni.

Ő nem önjelölt, hanem meghívott!

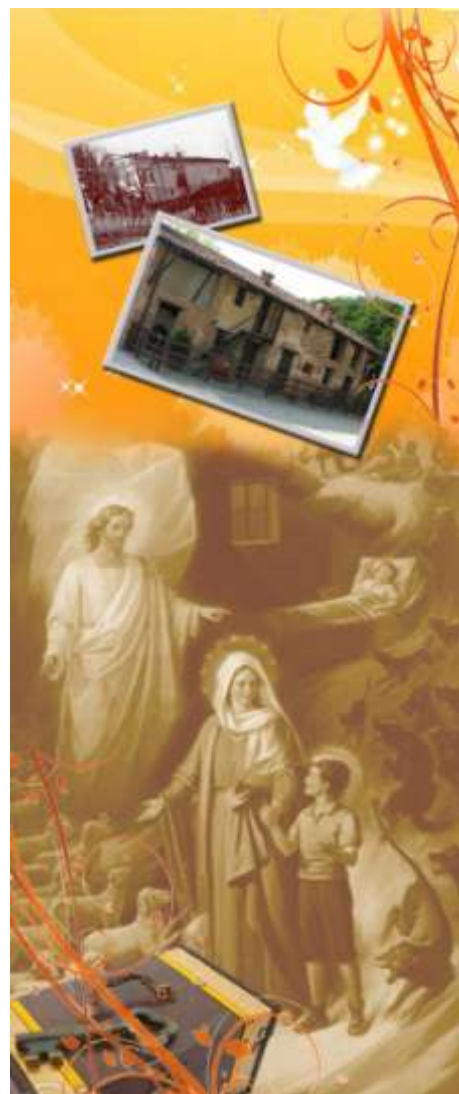
Kap segítséget emberi szinten is: a már említett Margit mamát, az édesanyját. Ugyanakkor megkapja azt a lelkiatyát tizennégy éves korában, egy pap személyében, akire szüksége van: Don Calossót, a káplánt, aki latinra kezdi tanítani, aki elkezdí bátorítani igazán a pap-

ság felé vezető úton, aki reményt ad számára, mígnem Don Calosso váratlanul meghal. Újra csak vesztett.

De hogy mennyire tud veszíteni, az mutatja, hogy amikor Don Calosso meghalt, Jánosra hagyott egy ládát, amiben annyi pénz volt, amennyi elég lett volna a tanulására. Ő a kulcsot a ládával együtt odaadja az akkor hirtelen feltűnő rokonoknak, pedig azt határozottan ő kapta a haldokló paptól. Azt mondja röviden később, így látta jónak. Vállalja a további küzdelmeket: inkább küzdve, de Istenben bizakodva. Ezt Margit mamától hozta: inkább szegényen, de becsülettel, mint megkerülve az akadályokat és akkor talán puhánnyá válva.

Ott van a pozitív szereplők mellett a talán negatív szereplő, például Jancsi bátyja, aki földhözragadt, és akadályozza, bár nem tehet róla, hogy ettől lett negatív. Annak is kulcsszerepe van, annak is megvan a helye a formációban, annak is így kellett történnie. Kell a teher, a kihívás is a növekedéshez.

Kimaradhatatlan a kortárs csoport, és azon belül a leghűbb barát. János számára: 19 éves korától 24 éves koráig ez Comollo Alajos. Ő az, aki a lendületes,

erőteljes, nagyon jó fizikai erővel, nagyon jó szellemi képességekkel megáldott, kicsit néha talán vad, kicsit néha talán darabos parasztfiút, aki János, elkezd arra a bizonyos szelidségre, megbocsátó készségre oktatni. Nem kioktatja, hanem példát ad neki. Comollót úgy ismeri meg, hogy azt mondja neki: „Engem elriaszt a te erőd!”- mert megvédi őt, amikor ütlegelik a többiek. És Jánosnak ez eszébe juttatja az álmát, a módszert. Luigi Comollo az, aki ezt újra visszahozza: a türelmes szeretet, a szelid-

ség erejét, a szentség erejének a megtapasztalását. Szemináriumba is együtt mennek, aztán Comollo fiatalon meghal. Van egy érdekes szakasz János formációjában: ez a középiskolás évei alatti életmód. Kénytelen magának megkeresni a mindennapi ellátást, a szükséges anyagi fedezetet, ezért aztán a tanulás mellett dolgoznia kell. Sokféle munkát végez: cipész, szabó, asztalos mellett. Van, hogy tanít, gyereket korrepetál. Nagyon hamar meg kell tapasztalnia, hogy mit jelent beosztani, mit jelent az életben időt,

pénzt, tehetséget kamatoztatni, megbecsülni. Megtanulja az együtt cselekvés művészetét: hogy amikor valakivel együtt dolgozik, az mit jelent számára. Bosco Jánost Isten meghívja, hogy egy lelkiégi család alapítója legyen. Gyermekkorától alakítja őt, hogy alkalmassá váljon erre. És ő nyitott szívvel fogadja az idők jeleit. Tanulékony lélekkel alakul Isten kezében.

Mi pedig az ő nyomát keresve igyekszünk értelmezni saját életünket, helyzetünket a világban, az Egyházban.

Don Bosco Szakiskola
Kazincbarcika

Káros szenvedélyek projekt-hét

Iskolánk 2010 szeptemberében nyerte meg a TÁMOP 3.2.1. pályázatot, ami nagymértékben elősegíti, hogy a pedagógusok hatékony pedagógiai módszerekkel sajátíttassák el a tanulókkal a tananyagot, hogy a diákok és a pedagógusok közötti kapcsolat feszte-
lenebbé váljon és hogy hatékonyabban tudjanak közös munkát végezni.

Nagy lelkesedéssel kezdtük el 2011. november 21-én a Káros szenvedélyek projekt-hetet. Elsődleges célunk az volt, hogy a diákok mélyebben megismerjék a káros szenvedélyek hatásmechanizmusát. Céljaink között szerepelt még az is, hogy december elsejére egy kiállítást hozunk létre, a szakközépiskola mentorált diákjainak alkotásaiból.

Az előkészületekben megegyeztünk, hogy a 9. az alkohol-, a 10. a dohányzás-, a 11. a játékszenvedélyek-, és a 12. osztályos tanulók a drog témakörét dolgozzák fel különböző módokon.

A projekt-hét lehetővé tette, hogy a diákok más szempontból is megfigyeljék, megismerjék a pedagógust, és a pedagógusnak is alkalma nyílt a diákokat egy kicsit más szemmel nézni. A fiatalok elképzelése és kreativitása nagyban megkönnyítette a bemutató megrendezését és hozzájárult annak sikerességéhez.

A diákok a projekt anyagainak előállítása, elkészítése folyamán fesztelen, barátságos környezetben kinyíltak és tanáraikkal erősebb kötődés alakult ki.

November 30-án a tanulók segítségével rendeztük be a kiállító termet, ami december elsején nagy sikert aratott.

Az ingerszegény környezetből érkező fiatalok néma csendben, nagy odafigyeléssel csodálták meg a kiállított alkotásokat, és nézték meg a 11. osztály által eljátszott kisfilmet, ami a játékszenvedély veszélyére hívta fel a figyelmet.

SZALIM - Polgárdi

Nyolc önkéntes animátor indult útnak november 18-án, pénteken este Magyarország különböző pontjairól Polgárdi felé, hogy a hétvégén megörvendeztessék a helybéli Don Bosco Ház kis lakóit egy szalézi játéknappal.

A huszonkét gyermek a Dévai Szent Ferenc Alapítvány fenntartásában levő iskolaház lakója, minden nap a tanítás után egyből ide jönnek "haza", ahol Smohay Kati és Komlós Klaudia nagylelkű és valóban áldozatos lélekkel gondoskodik róluk, tanulnak és játszanak velük, uzsonnát és vacsorát készítenek számukra és ilyenkor ők csak az alvás idejére térnek haza.

A gyerekek közül sokan részt vettek a 2011-es óbudai Nyári Oratóriumban, ami sokuk elmondása szerint életük legszebb hete volt. Ott ígértük meg nekik, hogy egyszer mi is meglátogatjuk őket. Erre most került sor, az animátorok jelentkezhettek az egész országból a kisbusz beteléseig.

Pénteken érkezünk Polgárdiba, ahol az este a felkészülésről szólt. Másnap sorban érkeztek régi és új barátaink. A dél-

előtti folyamán a jó és a rossz közötti különbségekről szóltak a játékok, az imák és a csoportbeszélgetés, délután pedig leszűkítve a reggeli témát immár csak a "jóról" - az Istenről - beszélgettünk. A szombati napot rövid imaesttel zártuk, amely keretében a gyerekek egyesével mind leteheték voksukat a jó oldal mellett. Miután magunkra maradtunk, éjszakába nyúlóan dolgoztunk emlékaajándékunkon: a bejáratnál szembeni falra, felfestettük Don Bosco atyánk egyik leghíresebb mondását: "Járjatok a földön, lakjatok az égben".

Vasárnap Flavio atya meglátogatott minket. Régen figyelték már gyerekek úgy szentmisén, mint most ők. Az egész hétvégét átszőtték a vidám játékok, a bansok, a személyes beszélgetések egy szóval csodálatos hétvégét sikerült varázsolni Polgárdiban, maradandó emlékeket nemcsak a gyerekek, hanem a résztvevő animátorok szívében is!

A SZALIM animációk a tervek szerint tovább folytatódnak. Tavasztól újra itt és még több helyszínen is. Polgárdi, Balajt...

Előttünk jártak, velünk jártak

P. Havasi József SDB rovata

P. Szőke János SDB (1927-2012)

Igyekszek a Szalézi Értesítő olvasóival megismertetni egy-egy jelentős szalézit, aki sokat alkotott tartományunkban és életével példát mutatott nekünk, akik ma építjük a kis magyar tartományunkat. Most is egy szalézi atyát szeretnék bemutatni, aki bár nem évekkel ezelőtt, hanem velünk együtt munkálkodott a tartomány újjáépítésén. Azt hiszem, nem volt még olyan magyar szalézi, akit halálakor így méltatott a sajtó, a rádió és a tévé.

Amikor a Szent István-bazilikában az engesztelő szentmisét bemutattuk érte, több püspök, állami tisztségviselő és számos lelkipásztor volt jelen. Amikor a koporsóját kikísérték a bazilikából, az emberek kíváncsian kérdezték, kit temetnek, ki volt ez az ember? Mivel érdemelte ki ezt a nagy megtiszteltetést?

Ez a pap, ez a szalézi Szőke János atya volt. Neki adtuk meg ezt a nagy tiszteletet, megbecsülésünk kifejezéséül. P. Szőke Jánost ismerte jól a magyar klérus, de ismerték őt sokan mások hazánkban és

külföldön is.

Könnyű nekem Szőke Jánosról megemlékezni, hiszen 1944-től életünk közös volt. 1944. augusztus 15-én, amikor ő Mezőnyáradon befejezte a novíciátust és fogadalmat tett Társaságunkban, én akkor kezdtem meg novíciusi évemet. Együtt éltük át 1944 végét, amikor a front miatt el kellett hagynunk a rendházat, de együtt voltunk 1945 tavaszától, amikor a kifosztott, tönkretett rendházunkat iparkodtunk rendbe hozni. A nehézségek, a nélkülözés árán is széppé tettük munkánkkal a házat. 1948-ban aztán elváltak utaink, amikor neki sikerült kijutnia Torinóba, hogy folytassa tanulmányait.

1956-ban aztán ismét találkoztunk, és együtt tettük a számkivetettség keserű kenyerét (igaz, nem is volt ez olyan keserű...). 1956 Szőke atya életébe is változást hozott. Elöljárói jóváhagyásával 1956 októberében Klagenfurtban (Ausztria) a német nyelv elsajátításán fáradozott. Ekkor érte őt a forradalom és

a következménye - az Ausztriába menekülők áradata. Itt találkozott a fiatal magyar diákokkal és habozás nélkül azonnal a segítségükre sietett. Szervezkedni kezdett, magyar gimnáziumot alapított, hogy a fiatalok befejezhessék tanulmányaikat. Majd értesült róla, hogy Svédországba is tömegesen érkeznek a magyar menekültek. Érezte, tudta, hogy ott kell segíteni. Ment és fiatalos szalézi lelkülettel szer-

P. Szőke János lelki üdvéért a rokonok, rendtársak, paptársak és tisztelők jelenlétében Erdő Péter primás, érsek mutatott be szentmisét a Szent István-bazilikában.

vezte a menekültek életét. Cserkész csapatot, magyar egyesületeket szervezett, foglalkozott a fiatalokkal és az idegenbe szakadt magyarokkal. Majd Stuttgartba került, hogy ott is összefogja a magyarságot. Megindította az Életünk című magyar újságot, hogy ezzel is összehozza az ott élő magyarokat. Tevékenyen vett részt a vasfüggöny mögé került magyarok megsegítésében. 1970-ben, amikor Erdélyben nagy volt a kár az áradások miatt, azonnal útnak indult az erdélyi magyarok megsegítésére. Több mint száz utat szervezett, hogy a rászorulókat anyagilag segítse. De az itthoni plébániák anyagi nehézségein is kész volt mindig segíteni.

Amikor összeomlott a kommunizmus, Szőke atya mindent megtett, hogy az újjáépítésben kivegye részét. Fontos feladatokat vállalt a szalézi tartomány munkájában. Szerkesztette a Szalézi Értesítőt, a Don Bosco Naptárt, vezette a Don Bosco Kiadót. Nagy munkát végzett a magyar boldogok boldoggáavatási ügyeinek előkészítésében. Munkájának szép eredménye a számos magyar boldog, akiket tisztelhetünk. A Vértanúink, hitvallóink szerkesztésével megismertette a sokat szenvedő mártírjaink életét. Felhívására közel másfél millió hívő csatlakozott az imahadjáratához. Ezért nem csoda, hogy munkájáért több egyházi és állami kitüntetését kapott.

Azt gondolom, hogy koporsójánál állva mi mindnyájan, szaléziak, de minden magyar kötelessége, hogy köszönetet mondjon Szőke atyának. A munka em-

*A Szent István-bazilikában
Habsburg Mihály búcsúzott az elhunytól.*

*A gyászmisét Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyés püspök mutatta be.
(Fotó: Fejes Zoltán - Csorvás)*

bere volt, állandóan szervezett, írt, dolgozott. Így visszatekintve életére, azt hiszem, kiérdemelte azt az elismerést, amivel halála alkalmából megtisztelték. A "Göröngyös út" - önéletrajzának címe - 2012. január 6-án célba ért.

Bízunk benne és reméljük, hogy munkája elismeréséül a Jóisten így fogadta:

P. Szőke János 1980-ban elvállalta Mindszenty bíboros, majd ezt követően több jeles magyar vértanú és hitvalló boldoggá avatási eljárását is.

Állami kitüntetései: 1994. a Magyar Köztársaság Érdemrend tisztí keresztjét, 2010. a Magyar Köztársaság Érdemrend lovagkeresztje.

Életútjáról, érdemeiről részletesen írtunk a Szalézi Értesítő 2010/5 számában. Életrajza megtalálható a www.szaleziak.hu honlapon.

Január 23-án Csorváson a szülői sírboltban helyezték örök nyugalomra. A szertartást P. Havasi József SDB korábbi tartományfőnök vezette. (Fotó: Fejes Zoltán - Csorvás)

Kiemelten ajánljuk!

Szőke János: Ez a mi hitünk

A könyv azokat a katolikus hittel kapcsolatos kérdéseket veszi sorra, amelyekkel a közelmúltban elhunyt Szőke atya baráti beszélgetéseken, előadásokon, szentbeszédek írásakor és hallgatásakor szembesült. A kötetet olvasva átfogó képet kapunk mindazokról a problémákról, amelyekkel katolikus hívőként szembe kell néznünk életünk különféle helyzeteiben. Megtalálhatjuk a válaszokat adó morális törvényeket és a keresztény katolikus életvitelre történő utalásokat is, melyeket a szerző mottója foglal keretbe: „Ha az ember Istent megosztja másokkal, magának nyeri meg.” **345 oldal, ára: 1500 Ft**

Szőke János: Göröngyös úton

A kötet első részében Szőke atya életének göröngyös - ámdé mindvégig Egyháza és hazája szolgálatában járt - útját követhetjük nyomon a 90-es évek elejéig, szülőfalujától, a Békés megyei Csorvástól, Európa különböző országain át a kelet-európai üldözött egyházak szolgálatában megtett utazásokig. A második rész ezeknek az utazásoknak a tapasztalatait foglalja össze, végül Szőke atya néhány jeles alkalommal (pl. Mindszenty bíboros születésének századik évfordulóján vagy az 1992-es csíksomlyói búcsún) elhangzott beszédét is elolvashatjuk. **336 oldal, ára 800 Ft**

A kiadványok kaphatók a Don Bosco Kiadó könyvesboltjában (1053 Bp., Múzeum krt. 7., nyitva: K-SZ-CS-P 10-18 h) a kiadónál (1032 Bp., Kiscelli u. 79.) vagy megrendelhetők a +36-20-320-7373-as telefonszámon illetve a Don Bosco Kiadó e-mail címén donboscokiado@gmail.com.

HÍREK A SZALÉZI VILÁGBÓL

Egy kis statisztika - A szalézi rend számokban

Az Egyetemes Tanács munkája befejeztével az ANS nemzetközi szalézi hírügynökség közzétette a Szalézi Társaság hivatalos adatait. A 2011. év végi állás szerint a szaléziak létszáma a világon **15 560**. Ebből **15 439** fogadalmas, melyhez **414** novícius és **121** püspök tartozik (nincs még beleszámolva Daniel Sturla atya, Montevideo december 10-én kinevezett segédpüspöke, akit még nem szenteltek fel).

Az örökfogadalmasok között van **1609** szalézi testvér (a teljes létszám 12,1%-a), és **10 433** szalézi szerzetes pap (67,6%). Növekedés tapasztalható a szaléziak létszámában a dél-ázsiai, kelet-ázsiai-óceániai és afrikai-madagaszkári

régiókban, míg csökkenés a többiben. A novíciusok száma is ezt tükrözi. A legtöbb novíciussal rendelkező tartományok majdnem mind Ázsiában találhatók: India-Guwahati 24, Indonézia-Kelet-Timor 21 és Vietnam 20, de Közép-Afrikában is 22 novícius van.

Összesen **1823** hivatalos szalézi rendház van a világon, amelyhez még hozzá adódik **142** nem hivatalos alapítás. Az országok száma, melyekben 2011-ben Don Bosco fiai megtalálhatóak: **131** - eggyel több, mint 2010-ben; ez Szudán két országgá válásának köszönhető, Észak- és Dél-Szudán; a szaléziak már mindkettőben jelen voltak. A tartományok és vizitatóriák száma ugyanaz maradt (89), de 2012-ben már létrejött egy új tartomány India-Silchar néven és a Kelet-Európa Kerületet át fogják rendezni.

A legmagasabb létszámú szalézival rendelkező tartomány - fogadalmassal és novíciusokkal együtt - Don Bosco eredeti tartománya, a Piemont- Val d'Aosta Különleges Kerület, 520 rendtárssal. A legkisebb létszámú Magyarország 37-el. A legtöbb szalézi egy országon belül Indiában van - 2537; a legkevesebb, 2 szalézi pedig Namíbiában.

India - A tűzijátékipar áldozatai

Számos cikk és felhívás lát napvilágot a hazai sajtóban az újrapiroldozás és tűzijáték veszélyeiről. A legtöbb pirotechnikai eszközt Kína után Indiában gyártják, mégpedig gyermekmunkával. Az indiai Vincent Thamburaj szalézi atya évek óta fellép a tűzijátékokat és biztonsággyufát gyártó cégek ellen, amelyek gyermekeket alkalmaznak erre a veszélyes és embertelen, egészségromboló munkára és igyekeznek felkínálni a gyerekeknek lehetőséget a tanulásra.

Vincent atya egy kimutatást készített a Tiruchy tartomány területén levő Sivakasiban működő, tűzijátékokat gyár-

tó cégekről, ahol gyermekek és nők készítik a tűzijátékokat. Napi tíz vagy még több órában dolgoznak életveszélyes anyagokkal. A puskaporral közvetlen kapcsolatba kerülők közül sokan asztmások vagy tüdőbajosok, az állandó munka a mérgező anyagokkal különösen veszélyes a gyerekekre nézve, mert egy életre szóló egészségkárosodást okozhatnak.

Sivakasiban van az indiai tűzijáték-ipar 90 %-a. A közel 460 tűzijáték gyártó cég mintegy 40 000 munkást - főleg nőket és gyerekeket - alkalmaz. Emellett még 500 gyufa gyártó cég működik ugyanitt.

A cégek egyáltalán nem törődnek alkalmazottaik egészségével, a munkások nem viselnek semmilyen védőfelszerelést, ezért a bőrükre rakódnak olyan veszélyes anyagok, mint a kén, az alumíniumpor és a puskapor. Hogy kielégítsék a nagy keresletet, a cégek olyan nagy koncentratú vegyi anyagokkal is kísérleteznek, mint a kálium-klorát és kálium-perklorát - a kínai tűzijátékok veszélyes alkotóelemei. Nagyon sok helyen a munkát a gyerekek az otthonukban végzik, és nincs az a törvény, amely meg tudná tiltani a szülőknek, hogy a gyerekeket otthon dolgoztassák. Ha a gyerekek járnak is iskolába,

hazatérve nem játszhatnak, hanem dolgozniuk kell. Ha a család választásra kényszerül, hogy a kislányt vagy a kisfiút küldjék-e inkább iskolába, legtöbbször a kislány marad otthon - dolgozni.

A szaléziak igyekeznek biztosítani a gyerekeknek a tanulási lehetőséget. Céljuk a gyermekmunka felszámolása, a lemorzsolódás megelőzése és esti iskolák, tanulmányi központok, valamint a társadalmi tudatosság kialakítása.

jugendeinewelt.at

Új tartományfőnökök a szomszédságban

Tanácsával egyetértésben a szalézi rendfőnök december 22-én új tartományfőnököt nevezett ki a Horvát Szalézi Tartomány élére Pejo Orkić személyében, január 20-án pedig Janez Potočnikot a Szlovén Tartomány élére.

Pejo atya 1966-ban született a boszniai Kopanicében, ötgyermekes családban.

1989-ben jelentkezett a noviciátusba, majd 1990-ben leteszi első szerzetesi fogadalmát. Gyakorlati éveit Rijekában és az olaszországi Chieriben végzi, teológiai tanulmánya-

it a római Pápai Szalézi Egyetemen folytatja. 1995-ben örökfogadalmat tesz, 1997-ben szentelik pappá, majd folytatja tanulmányait Olaszországban és két évig a lanuvioi noviciátusban asszisztensként szolgál. Visszatérve hazájában a rijekai majd a knezijai formációs közösség tagja, igazgató, ifjúságpasztorációs megbízott és tartományi tanácsos. 2008-tól a knezijai közösség igazgatója és plébános. Pejo Orkić atya 2012 júniusában lép hivatalába.

Janez Potočnik 1959-ben született, 1976-ban lépett be a noviciátusba, 1983-ban örökfogadalmat tett, 1987-ben szentelték pappá. 25 évig szerkesztette a Ministrant magazint és a szlovén Szalézi Értesítőt.

1995-2004 között a nyári oratórium projektet vezette, 2005-től a Salesianum Intézet vezetője, ahol a különösen veszélyeztetett fiatalokkal foglalkoznak. Volt az újoncok igazgatója, tartományi vikárius, tartományi tanácsos, missziós, ifjúságpasztorációs és formációs felelős. 1994 óta kisebb törésekkel a szlovén anyaház igazgatója volt. Beiktatását 2012. május 24-re tervezik Ljubljánban.

ANS-Róma

Tudj meg még többet a szaléziakról: www.szeleziak.hu

NYERGESÚJFALU

Adventi játéknap a javából - Amikor a késő őszi idő sötét és szomorú hangulatot igyekszik belopni a szívünkbe, és még a hó sem hullik, hogy hírnöke legyen a közelgő karácsonynak, a nyergesújfalui oratóriumban mégis sikerült hamisítatlan adventi hangulatot varázsolni. A nem túlságosan széles körben meghirdetett játéknapra december 10-én mintegy 60 kisgyermek jött el. A vidám együttlétnél, önfeledt játéknál egy kicsit azért többet kaptak: megérezhették azt a valódi karácsonyváró hangulatot, ami a szaléziakat fűti ezekben a napokban.

Sok szülő a közös vásárlásról mondott le (!), egyeseknek a rokon látogatásból vagy más, ugyanezre a napra meghirdetett csábító foglalkozásból maradt ki a csemetéje, de a végére senki sem bánta meg, hogy eljött. Az animátorok Ábrahám Béla atya vezetésével igyekeztek ismét öregbíteni a nyergesújfalui szalézi oratórium jó hírét, a Szalézi-Irinyi Középiskola, az Angyalrét virágbolt és néhány felnőtt nagylelkű segítségét is élvezhettük. És mi töltötte ki ezt a napot? A bansokon, sorversenyeken kívül volt imádság, adventi gyertyagyújtás,

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

A kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola tanulójának látogatása a Parlamentben

A Parlament kupolacsarnokában fogadta Harrach Péter a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola diákjainak harmincfős csoportját 2011. december 14-én.. A hátrányos helyzetű, többségében roma fiatalok a KDNP frakcióvezetőjének meghívására érkeztek. A tanulók még sohasem jártak az Országházban, így izgatottan készülődtek, vajon milyen titkokat rejtethet a politikusok munkahelye? A délelőtti folyamán rövid sétát tettek a Hősök terén, Vajdahunyad várában és megnézték a Mikulás-gyárban folyó lázas munkát. A Parlamentben részletes tájékoztatót hallhattak az építés körülményeiről, a felhasznált építőanyagokról, a díszítőelemekről és az épület termeinek funkciójáról. A Szent Korona és a koronaőrök különösen felkeltették a diákok figyelmét. A parlamenti séta után Harrach Péter, a KDNP frakciójának irodájába, kötetlen beszélgetésre invitálta a csoportot bőséges uzsonna kíséretében. Barátságos hangulatban, kérdéseket tehettek fel a diákok az őket érdeklő témakörökben. Nagy meglepetésükre Harrach Péter ajándékkal is kedveskedett a gyerekeknek.

don-bosco.sulinet.hu

karácsonyi film, a számháború során a Kisjézust keresték a csapatok, és volt sok -sok gazdag kézműves foglalkozás, melynek során mindenki készíthetett több ajándékot is karácsonyra szeretneiknek.

Oláh Győző így foglalta össze a nap végén gondolatait: „Hálát adhatunk a mi Mennyei Atyánknak a mai eseménydús és jól sikerült játéknapért! Én személyesen is köszönöm a munkát minden nyergesi animátornak, Erzsi néninek és mindenkinek, akik ebben segítettek vagy közreműködtek! Örök hála és imádság ezekért az emberekért, de főleg azokért a gyerekekért, akik ma eljöttek hozzánk és velünk töltötték ezt a szép napot! ☺”

Lengyel Erzsébet

Balassagyarmat - Jézuska-várás.

BALASSAGYARMAT

Sportnap - A balassagyarmati oratóriumban már sokszor vettem részt játéknapon, melyek mindig nagy izgalommal töltek el. A november 26-án megrendezett sportnapra még inkább igaz volt ez, hiszen szervezőként vehettem részt rajta. Nagyon örültem, hogy már reggeltől sokan jöttek játszani, mozogni. A gyülekező után a nap egy jó kis reggeli énekléssel, imával és közös játékkal kezdődött, ami összehangolta a gyerekeket. A legtöbben a kedvenc csapatjátékomat, a focit választották. A fiúk + foci egy jó kis bajnokságot hozott létre, de ez idő alatt a lányok sem unatkozhattak, a konyhában lehetőség nyílt linzersütésre, és a kézműves ajtaja is nyitva állt. A foci bajnoksággal párhuzamosan floor-ball meccsek is zajlottak, aminek a lányok is szívesen részt vettek. A foci bajnokságra három fős csapatok jelentkeztek és így hat csapat kezdett el harcolni az első

helyért, és a játék élményéért. Egy mérkőzés kétszer öt perc volt, amit jól kihasználtak a csapatok. A selejtező után a "fél- időt" jelentette az ebéd. Mindenki farkas éhesen ült le az asztalhoz és a közös ima után már kezdődhetett is az étkezés. Gyorsan kiürültek a tálcák, majd elfogyaszthattuk a lányok által készített finom süteményt is. Ezután folytatódhatott a játék. A nap végére már csak az eredményhirdetés maradt hátra, amit igyekeztünk izgalmasabbá tenni, hiszen különdíjakat is osztottunk. Ilyen volt például: a legjobb kapus, a kiváló védő játékos és a gólkirály címek.

Végül a napot imával zártuk, mely alatt kis csalódás is érezhető volt a gyerekek hangjában, mivel már haza kellett indulni. Úgy érzem, senki se ment haza üres kézzel, mindenki kapott valamit, ami lehet egy új barát, társaság, élmény, ajándék...

Péter Kristóf

„Karácsony készül, emberek...” - Lehet, hogy pont Wass Albert szavai ihleték Claudius atyát, amikor a decembert egy nagytakarítással indítottuk, de nem csak az oratórium, hanem lelkünk „felsúrolására” is mód nyílt az adventi lelkigyakorlatok és gyónások alkalmával. A decemberi oratóriumok az ünnepre való készülődés jegyében teltek. Advent minden péntekén a Jóéjszakátok során közösen gyűjtöttuk meg az adventi koszorú gyertyáit. „Szent Miklós” is meglátogatta, és megajándékozta a balassagyarmati oratoristákat. Az ajándékcso-maggal együtt mindenki kapott egy papír szívet is, rajta egy névvel. Arra kértük őket, hogy karácsonyig ezért a társukért imádkozzanak. A karácsonyi oratórium alkalmával ezeket a szíveket is felraktuk a karácsonyfánkra, hogy ezzel is díszíthessük azt.

Minden héten kézműves délutánokat szerveztünk, melyeken mézeskalácsot sütöttünk, só-liszt gyurma díszeket és karácsonyi képeslapokat készítettünk a gyerekekkel.

December 23-án aztán „csillogtathattuk kedvünket”, s „gyermekek lehettünk”, hiszen együtt ünnepelhettünk. Nagyon sok fiatal készült verssel, énekkel, zenével és színdarabbal, hogy megajándékozza társait ezen a szép estén. A Mikulás-kor kapott szíveket közösen helyeztük fel a karácsonyfára.

Számunkra ezzel nem fejeződtek be a feladatok, hiszen még várt ránk a hagyományos Jézuska várás lebonyolítása december 24-én délután, ahol is templomunk zenekara mellett oratóriumunk fiataljai

Péliföldszentkereszt - A Márkus Zoltán atya-vezette serdülők adventi lelki napjain ismét örömdetesen nagy létszámban vettek részt a fiatalok.

Pécs - Köszöntöttük a Mikulást.

Óbuda - Csocsó!

Január közepén rendezték meg a III. Országos Don Bosco Csocsó-bajnokságot Óbudán, az oratóriumban. A verseny nagyon jól sikerült, igazán méltó módon emlékeztünk meg Bosco Szent János atyánk közelgő égi születésnapjáról, ő pedig bizonyára együtt örült a sok vidám fiatallal.

Az eredmények: serdülő kategóriában első lett a Szabó Benjamin - Vida Marcell páros Újpestről. Az ifjúsági és a felnőtt kategóriában a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola párosai voltak a legsikeresebbek. A 13-16 évesek között az aranyérmet a Váradi Márk - Szepesi Krisztián kettős nyerte, felnőtt kategóriában pedig szintén a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola Bódi Győző - Jónás Tibor párosa lett aranyérmes.

Külön öröm volt, hogy hála egy lelkes tanáruknak, az újonnan átvett kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumból is jöttek fiatalok.

Jani Áron

készültek műsorral. A legkisebbektől karácsonyi verseket és énekeket hallhattunk, a nagyobbak pedig hagyományos népi betlehemeset adtak elő. Animátoraink Bruno Ferrero karácsonyi történetével színesítették az estét.

Baji János atya karácsonyi záró gondolataiban egy szép népi éneket is megismertetett velünk, s így lelkiileg feltöltődve indulhattunk haza, hogy családi körben megünnepelelhessük Jézus születését.

Telek Zsuzsanna

PÉCS

Téli hónapok - A tizenöt éves évforduló után egy kicsit „leültünk”, elfáradtunk kicsit, de sok pihenésre nem volt idő, hiszen nyakunkon volt az advent. Óbudáról kaptunk néhányat az „adventi buszjegyekből” (köszönjük!), de mert nem támasztott túl nagy adakozó kedvet a környezetünkben, készítettünk egy kis füzetkét az Adoremus segítségével az adventi liturgiából és azt osztogattuk, ajándékként a róraték után. Ugyanitt karácsonyi vásárt is rendeztünk, részint a gyerekek készítette ajándéktárgyakból, részint nyugdíjas klubunk tagjainak munkájából. A bevétel kicsit helyrebillentette a Szent Miklós-ünnepi és a karácsonyi kiadásaink után kiürült kasszánkat. A téli szünetben volt egy mecseki kirándulás és egy játékos oratóriumi nap is, mindkettőn szülők is részt vettek.

December elején Péter atya küldte el egy ismerőse címét, aki egy külvárosi kultúrház vezetője és szalézi szimpatizáns. Sikerült felvenni vele a kapcsolatot, a Szalézi Értésítőből már ismert minket. Meg is hívott Mikulás-ünnepükre, kedves délutánt töltöttünk náluk. Mi viszont január 31-én tartandó Don Bosco ünnepünkre várjuk őket.

Óbuda - A Don Bosco Csocsóbajnokság nyertesei és résztvevői.

Karácsonyra az idén nem betlehemes j játékkal készültünk, hanem karácsonyi versekből, elbeszélésből, rövid jelenetből álló műsorral, ami igen jól sikerült, szép ünnepünk volt.

Készülődünk a tartományi Don Bosco ünnepre január 28-ra Szombathelyre, de természetesen 31-én mindannyian itthon ünnepelünk.

Nagy örömünk, hogy négy-öt szülő jelezte, miszerint szívesen alkotnának mintegy „Don Bosco Napközi Szülői Munkaközösséget”, vagyis amit eddig is tettek, ezentúl szervezeten és intenzívebben segítenék a Napközi munkáját, örömmel vesznek részt a továbbiakban is programjainkon, segítenének kirándulások szervezésében és lebonyolításában. Ugyanakkor szeretnének közelebbről is megismerkedni Don Bosco életével, a szaléziak munkájával és lelkeségével is. Úgy tervezzük, hogy Don Bosco ünnepünkön elindítunk egy csoportot az érdeklődő szülőkből, akikből később talán munkatárs lehet.

Mezey Klára

KAZINCBARCIKA - SZALÉZI Szent FERENC GIMNÁZIUM

Advent - Egy különleges hónap kezdődött 2011. november 28-án, amelyben az iskola diákjai gyertyagyújtások, szeretetszolgálatok, apró jócselekedetek segítségével várták az Üdvözítő eljöttét. Minden osztály adventi koszorút helyezett el tantermében, minden hétfőn másik osztály adott kis műsort az énekkar segítségével. A részvétel nem volt kötelező; az jött, aki szeretett volna ima segítségé-

Kazincbarcika - A negyedik adventi gyertya meggyújtásakor a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium tanári kara lepte meg kis zenés műsorral a diákságot.

vel megtisztulni, lélekben felkészülni a legnagyobb csodára.

A legnagyobb várakozás (és a legizgatottabb készülődés) a negyedik gyertyagyújtást előzte meg. Ezen a napon a gimnázium tanári kara lepte meg a diákokat kis zenés műsorral, s hogy minden diák láthassa, a helyszín a Szent Család templom volt.

De nemcsak ezek a rövid műsorok járultak hozzá az ünnepi várakozás hangulatához. A diákok adományokat gyűjtöttek, az aulában elhelyezett ládákban, kosarakban egész hónapban gyűlt a tartós élelmiszer, tisztítószer, játék. Diákjaink segítet-

ték a városban működő szociális szolgálatok munkáját, az énekkar több helyen énekelt óvodások karácsonyi ünnepségétől kezdve az öregotthoni fellépésekig. Készültünk az ünnepre. Ki úgy, hogy figyelmesen hallgatta és átgondolta a gyertyagyújtáson hallottakat. Mások jó cselekedetekkel, versmondással, énekkel, imával. Amikor az utolsó gyertya is meggyullad, jelzi, hogy reménnyel várhatjuk Üdvözítőnk eljövételét.

Szabóné Gonda Zsuzsanna

Nyergesújfalu - Karácsonyi hangulatban

Immár hagyományosan belopnak egy kis karácsonyi hangulatot a helyi Idősgondozó Központ lakónak hétköznapijaiba a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középiskola tanulói, amikor versekkel, zeneszámokkal, karácsonyi énekekkel és betlehemes jelenettel kedveskednek az időseknek a Térségi Községi Ház nagytermében.

A meghitt hangulatú műsort idén Szladikné Szombathelyi Mónika és Vecsernyésné Bódi Bernadett tanárnők állították színpadra.

Oratórium az oratórium napján -

A tanév második, reméljük, lassan hagyományossá váló oratóriumára 2011. december 9-én került sor a Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumban. A délután folyamán a diákok különböző sportversenyeken mérhették össze erejüket, bár most nem a győzelem, hanem maga a játék volt a fontos. A tornateremben floorball, kosárlabda és röplabdamerkőzések váltották egymást, míg a földszinti folyosó a pingpong mérkőzéseknek adott helyet.

Az idei mikuláscomagból egy nem várt ajándék is előkerült: egy csocsóasztal, melyet az iskolának egy nagylelkű budapesti adományozó segítségével sikerült megvásárolnia, így különleges programként került sor a csocsóasztal ünnepélyes felavatására. János atya gitárkíséretével és vidám énekszóval (oh, oh, oh... Don Bosco) a tanulók birtokukba vehették ezt a fantasztikus ajándékot, és már kezdetét is vették a „csocsócsaták”, melybe a tan-testület tagjai is becsatlak.

Mindeközben az ebédlőben vígan szólt a „Csengőszó, csengőszó...”, bár most nem a jól ismert karácsonyi dalról volt szó, hanem egy valódi csengőről, melyet a halli-gallit játszó legügyesebb, leggyor-

A Mikulás egy csocsóasztalt hozott a Szalézi Szent Ferenc Gimnáziumba.

sabb játékos szólaltatott meg, (néha-néha a másik kezét eltalálva), itt ugyanis különböző társasjátékokkal szórakozhattak a sportban megfáradt, pihenni vágyó játékosok. A legnépszerűbb a már említett halli-galli volt, a különleges kártyajáték célja a lehető legtöbb kártya összegyűjtése, mely során kiderül, ki tud a leggyorsabban reagálni, vagyis a legügyesebben odacsapni a csengőre.

A játékban megfáradt tanulók végül felfrissülhettek egy-két pohár finom teával, amelyet ezúton is köszönünk a konyha dolgozóinak.

Balogh Edina

EGER

Karácsony a Segítő Szűz Mária kollégiumban - Mint minden évben, idén is nagy készülődés előzi meg a karácsonyi szent ünnepét, kollégiumunkban meg persze a vizsgaidőszak is. Mindennek ellenére megálltunk egy percre, együtt elméltünk az ünnep fontosságán, és együtt ünnepeltünk.

A karácsonyi műsorra az aulában került sor, ahol gyönyörű betlehemes jászol és egy ragyogó díszekkel teli karácsonyfa várta a lányokat, melyek rögtön meghitt hangulatot teremtettek. Az ünnepet Ady Endre karácsonyról írt szavai nyitották meg, melyek ráhangoltak mindenkit az estére, majd következett egy tanulságos, derűs történet, amely felhívta a figyelmüket arra, hogy a „nagy tanulások” közepette mennyire elfeledkezünk Istenről. Éppen ilyenkor, amikor egy olyan fontos esemény következik, mint Jézus születésének ünnepe, sokan túl kevésnek tartjuk az időnk arra, hogy még ezzel is foglalkozzunk. Pedig mindarra van időnk, amire szakítunk, tehát gondolkodjunk el azon, hogy mennyire is fontos Ő számunkra, és rögtön rájövünk, hogy csupán csak kifogásokat kerestünk.

A műsor zárásaként Sillye Jenő Emmanuel című dalát hallhattuk gitáros kísérettel, melynek tartalma szintén kapcsolódik az eseményhez, így emelte az ünnep fényét.

Ezek után átmentük az ebédlőbe, és mindazoknak, akik ajándékkal érkeztek, felírták a nevüket. A terem asztalai hangulatosan meg voltak terítve tele gyertyákkal, szaloncukorral és bejglivel. Mikor már mindenki leült, körbevitték a két nevekkel teli kosarat és mindenki kihúzta kit fog megajándékozni. Ezt követte az izgatott keresgélés, nagy kaval-kád alakult ki percek alatt. Miután mindenki átadta az ajándékát és minden szép és jót kívánt a másoknak, helyet foglaltunk, jött a forralt bor és mindnyájan önfeledt beszélgetésbe kezdtünk.

Jézus a szeretet Királya, megérintette szívünket, és mint egy nagy kollégiumi család tagjai, egy kicsit „szébbé és jobbá válva” tértünk vissza a tanuláshoz.

Parlag Edina

Eger - Karácsony a Segítő Szűz Mária leánykollégiumban.

NAGYBÖJTI LELKI NAPOK PÉLIFÖLD- SZENTKERESZTEN

Az ifjúság számára

17 évestől 30 évesig

Február 24-26.

Jelentkezés a Szalézi Ifjúsági Irodán keresztül

sdbifi@gmail.com vagy a 20/8233324 telefonszámon.

A serdülők számára

12-16 éveseket várunk

Március 30. - április 1.

Vezeti Costabile Carolina nővér

Jelentkezés a Szalézi Ifjúsági Irodán keresztül

sdbifi@gmail.com vagy a 20/8233324 telefonszámon.

A felnőttek számára

Március 30. - április 1.

Vezeti: P. Havasi József SDB

Minimum 15 fő részvételével.

Jelentkezés: Lengyel Erzsébet-nél a 20/8233335 vagy

30/6454097 telefonszámon, ill. e-mailben: le@invitel.hu

Szeretettel várjuk vendégeinket!

Legfrissebb árainkat megtalálják honlapunkon:

www.szentkereszt.try.hu

Tartományi Don Bosco ünnep Szombathelyen

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4300 példányban, belső terjesztésre. Felelős kiadó: Depaula Flavio és Vitális Gábor

Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 77; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu

Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@invitel.hu; korrektor P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor

A címlapon: Részlet a szombathelyi szindarabból, az előtérben Csány Péter atya.

Készült a Szalézi Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Kőszeghy Balázs +36 20 406 9340

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.